

FOLKETINGET
STATSREVISORERNE

FOLKETINGET
RIGSREVISIONEN

September 2024
– 21/2023

Rigsrevisionens beretning afgivet
til Folketinget med Statsrevisorernes
bemærkninger

Indsatsen over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

21/2023

Beretning om

indsatsen over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

Statsrevisorerne fremsender denne beretning med deres bemærkninger til Folketinget og vedkommende minister, jf. § 3 i lov om statsrevisorerne og § 18, stk. 1, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

København 2024

Denne beretning til Folketinget skal behandles ifølge lov om revisionen af statens regnskaber, § 18:

Statsrevisorerne fremsender med deres bemærkning Rigsrevisionens beretning til Folketinget og vedkommende minister.

Justitsministeren og social- og boligministeren afgiver en redegørelse til beretningen.

Rigsrevisor afgiver et notat med bemærkninger til ministrenes redegørelser.

På baggrund af ministrenes redegørelser og rigsrevisors notat tager Statsrevisorerne endelig stilling til beretningen, hvilket forventes at ske i januar 2025.

Ministrenes redegørelser, rigsrevisors bemærkninger og Statsrevisorernes eventuelle bemærkninger samles i Statsrevisorernes Endelig betænkning over statsregnskabet, som årligt afgives til Folketinget i februar måned – i dette tilfælde Endelig betænkning over statsregnskabet 2023, som afgives i februar 2025.

Statsrevisorernes bemærkning tager udgangspunkt i denne karakterskala:

Karakterskala

Positiv kritik	<ul style="list-style-type: none">• finder det meget/særdeles positivt• finder det positivt• finder det tilfredsstillende/er tilfredse med
Kritik under middel	<ul style="list-style-type: none">• finder det ikke helt tilfredsstillende
Middel kritik	<ul style="list-style-type: none">• finder det utilfredsstillende/er utilfredse med• påpeger/understreger/henstiller/forventer• beklager/finder det bekymrende/foruroligende
Skarp kritik	<ul style="list-style-type: none">• kritiserer/finder det kritisabelt/kritiserer skarpt/indskærper• påtaler/påtaler skarpt
Skarpeste kritik	<ul style="list-style-type: none">• påtaler skarpt og henleder særligt Folketingets opmærksomhed på

Henvendelse vedrørende denne publikation rettes til:

Statsrevisorerne
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Tlf.: 3337 5987
statsrevisorerne@ft.dk
www.ft.dk/statsrevisorerne

ISSN: 2245-3008
ISBN online 978-87-7434-846-7

Statsrevisorernes bemærkning

Beretning om indsatsen over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

Hvert år mistænkes eller sigtes ca. 6.000 børn og unge i alderen 10-17 år for kriminalitet på grund af overtrædelse af straffeloven.

Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet trådte i kraft den 1. januar 2019, og der blev afsat ca. 160 mio. kr. årligt til at gennemføre reformen. Loven omfatter børn og unge mellem 10 og 17 år, der har begået enten personfarlig eller anden alvorlig kriminalitet. Et centralt element i reformen er at sikre en hurtig og konsekvent indsats over for børn og unge, der begår alvorlig kriminalitet, herunder at der fastsættes korte frister for sagsbehandlingen.

Formålet med undersøgelsen er at vurdere, om Justitsministeriet og Social-, Bolig- og Ældreministeriet har sikret en hurtig og konsekvent indsats over for børn og unge, der har begået alvorlig kriminalitet.

Statsrevisorerne finder det kritisabelt, at ingen af myndighederne på Justitsministeriets område efterlever målsætningerne for sagsbehandlingstid over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet. Konsekvensen er, at perioden, fra politiet modtager en anmeldelse om kriminalitet, til barnet eller den unge oplever en konsekvens af kriminaliteten, er væsentligt længere, end det var tilsigtet med reformen.

Statsrevisorerne kritiserer, at Social-, Bolig- og Ældreministeriets viden om og opfølgning på kommunernes udmøntning af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser har været utilstrækkelig og mangelfuld.

Statsrevisorerne

23. september 2024

Serdal Benli
Leif Lahn Jensen
Mikkel Irminger Sarbo
Lars Christian Lilleholt
Monika Rubin
Mai Mercado*

* Statsrevisor Mai Mercado har ikke deltaget ved behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet.

Statsrevisorerne hæfter sig ved følgende resultater fra undersøgelsen:

- Ca. hvert 3. barn eller ung mistænkes eller sigtes for nye kriminelle forhold, mens de venter på, at Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om en indsats. I 80 % af disse tilfælde er der tale om ny alvorlig kriminalitet.
- Det samlede forløb fra en anmeldelse af kriminalitet, til barnet på 10-14 år påbegynder forbedringsforløbet, tager gennemsnitligt 142 dage. For unge på 15-17 år tager det samlede forløb fra anmeldelse, til forbedringsforløbet påbegyndes, gennemsnitligt 269 dage.
- Ifølge lovbemærkningerne bør et forbedringsforløb være igangsat 59 dage efter politiets mistanke til et barn (10-14-årig) og 116 dage efter politiets sigtelse af en ung (15-17-årig). For de 10-14-årige er der en gennemsnitlig fristoverskridelse på tværs af myndighederne på i alt 42 dage, svarende til 71 %, i forhold til den del af sagsbehandlingen, hvor der er frister. For de 15-17-årige er der en gennemsnitlig fristoverskridelse på i alt 117 dage, svarende til 101 %, i forhold til den del af sagsbehandlingen, hvor der er frister.
- Kommunerne bruger i hver 4. sag mere end 3 uger på at igangsætte et forbedringsforløb, selv om forløbet burde igangsættes med det samme efter afgørelsen i Ungdomskriminalitetsnævnet.
- En stor andel af de 17-årige, som begår alvorlig kriminalitet, vil ikke kunne nå at få et forbedringsforløb, når den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i et forløb er så lang. Det skyldes, at forbedringsforløbet, herunder alle foranstaltninger, tilsynsmøder og kontrol, ophører, når den unge bliver 18 år.
- Ungekriminalforsorgen gennemfører langt de fleste tilsynsmøder og kontroller inden for tidsfristerne, men reagerer ofte ikke rettidigt eller slet ikke, hvis barnet eller den unge ikke overholder sit forbedringsforløb. I perioden 2019-2023 har ungekriminalforsorgen ikke reageret rettidigt i 44 % af overtrædelserne.
- I 19 % af de sager, som ungekriminalforsorgen skulle have indberettet til Ungdomskriminalitetsnævnet, når barnet eller den unge gentagne gange ikke lever op til aftalerne i forbedringsforløbet, er der ikke sket indberetning.

Statsrevisorerne er enige i Rigsrevisionens anbefaling om, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet bør følge op på undersøgelsens resultater, herunder på, hvorfor kommunerne i ca. hver 4. sag bruger mere end 3 uger på at igangsætte det forbedringsforløb, der skal hjælpe barnet eller den unge ud af kriminalitet.

Statsrevisorerne er også enige med Rigsrevisionen i, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet bør indskærpe over for kommunerne, at de har pligt til at indberette til Danmarks Statistik om udmøntningen af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser.

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion og konklusion	1
1.1. Formål og konklusion.....	1
1.2. Baggrund.....	4
1.3. Vurderingskriterier, metode og afgrænsning.....	8
2. Myndighedernes indsats over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet.....	10
2.1. Myndighedernes fristoverholdelse	10
2.2. Ungekriminalforsorgens tilsyn med børn og unge	20
Bilag 1. Metodisk tilgang.....	25

Rigsrevisionen har selv taget initiativ til denne undersøgelse og afgiver derfor beretningen til Statsrevisorerne i henhold til § 17, stk. 2, i rigsrevisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 19. januar 2012.

Rigsrevisionens mandat til at gennemføre undersøgelsen følger af § 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 3 i rigsrevisorloven.

Beretningen vedrører finanslovens § 11. Justitsministeriet og § 15. Social-, Bolig- og Ældreministeriet¹⁾.

I undersøgelsesperioden januar 2019 - december 2023 har der været følgende ministre:

Justitsministeriet:

Søren Pape Poulsen: november 2016 - juni 2019

Nick Hækkerup: juni 2019 - maj 2022

Mattias Tesfaye: maj 2022 - december 2022

Peter Hummelgaard: december 2022 -

Social-, Bolig- og Ældreministeriet:

Mai Mercado: november 2016 - juni 2019

Astrid Krag: juni 2019 - december 2022

Pernille Rosenkrantz-Theil: december 2022 - august 2024

¹⁾ Ministeriet har ændret navn til Social- og Boligministeriet den 29. august 2024. Rigsrevisionen bruger Social-, Bolig- og Ældreministeriet i beretningen, da undersøgelsesperioden ligger før navneændringen.

Beretningen har i udkast været forelagt Justitsministeriet og Social-, Bolig- og Ældreministeriet, hvis bemærkninger i videst muligt omfang er afspejlet i beretningen.

1. Introduktion og konklusion

1.1. Formål og konklusion

1. Hvert år mistænkes eller sigtes ca. 6.000 børn og unge i alderen 10-17 år for kriminalitet på grund af overtrædelse af straffeloven. Det fremgår af rapporten Udvikling i børne- og ungdomskriminalitet 2013-2022 fra Justitsministeriet. Kriminaliteten har naturligt konsekvenser for dem, der udsættes for den, men har også konsekvenser for barnet eller den unge og dennes familie. Samtidig er der samfundsmæssige udgifter forbundet med ungdomskriminalitet, fx udgifter til afsoning og anbringelse på døgninstitutioner.

2. Folketinget vedtog i 2018 en reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet (herefter blot omtalt som reformen). Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet trådte i kraft den 1. januar 2019, og der blev afsat ca. 160 mio. kr. årligt til at gennemføre reformen.

Et centralt element i reformen var at sikre en hurtig og konsekvent indsats over for børn og unge i alderen 10-17 år, der begår alvorlig kriminalitet. Det fremgår af den politiske aftale bag reformen, at der fastsættes korte frister for sagsbehandlingen, og der afsættes midler til, at de overholdes. I bemærkningerne til loven fremgår en række målsætninger for sagsbehandlingstider for de forskellige myndigheder, der behandler børns og unges sager.

I bemærkningerne står der i øvrigt, at baggrunden for reformen var, at den hidtidige indsats over for børn og unge, der havde begået kriminalitet, manglede fælles retning og konsekvens. De unge oplevede ikke at blive stillet til ansvar for deres kriminelle handlinger, og hverken det sociale system eller retssystemet evnede at gribe tidligt nok ind og hjælpe de unge.

Overholdelsen af målsætningerne for sagsbehandlingstider er en forudsætning for, at målet om en hurtig og konsekvent indsats kan indfries.

Sigtelse og mistanke

Når politiet vurderer, at de har identificeret en gerningsmand, *sigter* politiet vedkommende. 10-14-årige kan ikke sigtes, da de er under den kriminelle lavalder. De bliver i stedet *mistænkt* af politiet.

3. Vores undersøgelse omfatter Justitsministeriet, Social-, Bolig- og Ældreministeriet samt en række underliggende myndigheder på Justitsministeriets område. Myndighederne har ansvaret for forskellige dele af det samlede forløb for børn og unge, der har begået alvorlig kriminalitet. Vi undersøger således både politiet, anklagemyndigheden, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet og ungekriminalforsorgen. Desuden undersøger vi, om Social-, Bolig- og Ældreministeriet har fulgt op på viden om problemer med kommunernes udmøntning af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser. Rigsrevisionen bemærker, at der i forbindelse med en indsats, der involverer så mange forskellige myndigheder, er en risiko for, at der opstår unødigt ventetid undervejs i forløbet.

Alvorlig kriminalitet

Alvorlig kriminalitet er enten personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet ved overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller knivloven.

4. Formålet med undersøgelsen er at vurdere, om Justitsministeriet og Social-, Bolig- og Ældreministeriet har sikret en hurtig og konsekvent indsats over for børn og unge, der har begået alvorlig kriminalitet. Vi besvarer følgende spørgsmål i beretningen:

- Lever myndighederne op til de målsætninger for sagsbehandlingstid, der er fastsat i bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet?
- Fører ungekriminalforsorgen tilsyn med, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efterleves i overensstemmelse med reglerne, og reagerer ungekriminalforsorgen, når børn og unge ikke følger nævnets afgørelse?

Rigsrevisionen har selv taget initiativ til undersøgelsen i oktober 2023.

Hovedkonklusion

Den samlede indsats med at sikre en hurtig og konsekvent indsats over for børn og unge, der har begået alvorlig kriminalitet, har været utilfredsstillende. Ingen af myndighederne på Justitsministeriets område efterlever målsætningerne for sagsbehandlingstid. Rigsrevisionens undersøgelse viser, at kommunerne ofte bruger for lang tid på at igangsætte en indsats for at få børn og unge ud af kriminalitet. Det bør Social-, Bolig- og Ældreministeriet følge op på. Ca. hvert 3. barn eller ung mistænkes eller sigtes for nye kriminelle forhold, mens de venter på, at der træffes afgørelse om en indsats.

Myndighederne lever ikke op til de målsætninger for sagsbehandlingstid, der er angivet i lovens bemærkninger

Rigsrevisionen kan konstatere, at forløbet, fra politiet modtager en anmeldelse om kriminalitet, til barnet eller den unge oplever en konsekvens af kriminaliteten, er væsentligt længere end forventet med reformen.

Det samlede forløb fra anmeldelse af kriminalitet, til barnet på 10-14 år påbegynder indsatsen, tager gennemsnitligt 142 dage. For unge på 15-17 år er det samlede forløb gennemsnitligt 269 dage. Lidt over 1 måned af det samlede forløb for børn og unge går til politiets efterforskning, hvor der ikke er fastsat en målsætning for sagsbehandlingstiden. For børn på 10-14 år er forløbet efter efterforskning 71 % længere end forventet. For unge er forløbet 101 % længere end forventet.

Undersøgelsen viser, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet har begrænset viden om kommunernes udmøntning af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser. Undersøgelsen viser også, at kommunerne i hver 4. sag bruger mere end 3 uger på at igangsætte et forbedringsforløb, selv om forløbet burde igangsættes med det samme efter afgørelsen i nævnet. Rigsrevisionen anbefaler, at ministeriet følger op på undersøgelsens resultater.

Ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser efterleves, men ungekriminalforsorgen reagerer ikke i overensstemmelse med reglerne, når det ikke sker

Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen gennemfører langt de fleste tilsynsmøder og kontroller inden for tidsfristerne, men at de ofte ikke reagerer rettidigt eller slet ikke reagerer, hvis barnet eller den unge ikke overholder sit forbedringsforløb. I perioden 2019-2023 er der 4.037 overtrædelser, svarende til 44 %, uden en rettidig reaktion. Desuden indberetter ungekriminalforsorgen ikke i alle tilfælde til Ungdomskriminalitetsnævnet, når barnet eller den unge gentagne gange ikke lever op til aftalerne i forbedringsforløbet. 19 % af de sager, som skulle være indberettet i perioden 2019-2023, er ikke blevet det. Det svarer til 115 sager.

Endelig viser undersøgelsen klare indikationer på, at ungekriminalforsorgen i langt de fleste tilfælde ikke har fulgt egne retningslinjer og ikke har sendt en indskærpelse til kommunen, når et forbedringsforløb ikke er igangsat.

1.2. Baggrund

Personfarlig kriminalitet

Personfarlig kriminalitet er bl.a. vold, overfald på tjenestemand, røveri, trusler og seksualforbrydelser.

Anden alvorlig kriminalitet

Anden alvorlig kriminalitet er overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer, våbenlovgivningen eller knivloven. Det kan fx være indbrud, biltyveri, salg af euforiserende stoffer, brandstiftelse, våbenbesiddelse og groft hærværk.

5. Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet omfatter børn og unge mellem 10 og 17 år, der har begået enten personfarlig kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet. Hvis der er tale om anden alvorlig kriminalitet, skal barnet eller den unge – for at være omfattet af loven – samtidig være i særlig risiko for at begå yderligere kriminalitet. I denne undersøgelse bruger vi alvorlig kriminalitet om både personfarlig kriminalitet og om anden alvorlig kriminalitet.

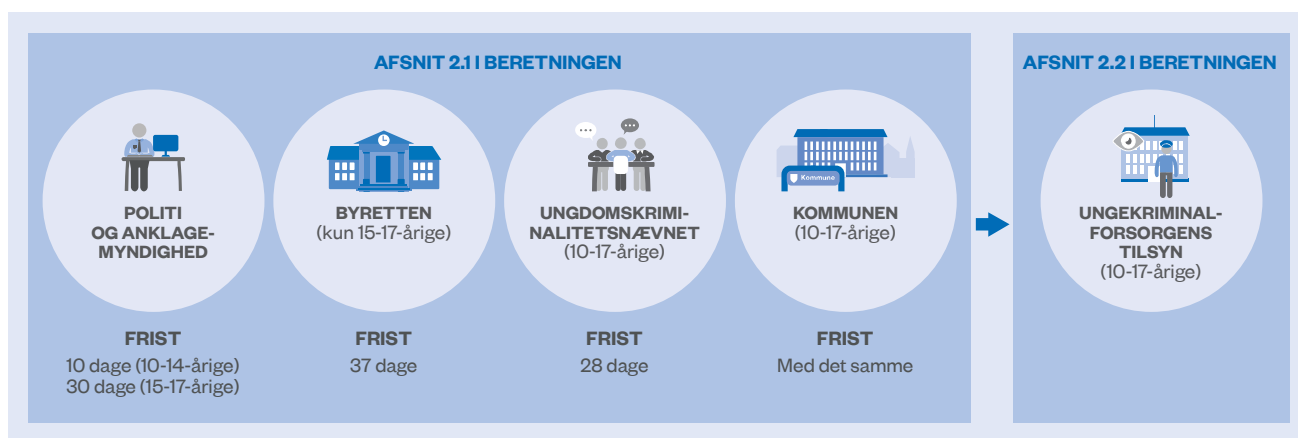
Forløbet for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

6. Indsatsen over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet er kendetegnet ved, at en række myndigheder tilsammen skal sikre et hurtigt forløb ved hver især at overholde konkrete tidsfrister. Det har betydning for forløbets samlede længde, hvordan overgangene mellem myndighederne fungerer.

Figur 1 viser det overordnede forløb for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet.

Figur 1

Forløbet for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og bemærkninger til loven.

Forløbet tilrettelægges under hensyn til personens alder. 15-17-årige kan sigtes af politiet, tiltales af anklagemyndigheden og retsforfølges, fordi de er over den kriminelle lavalder. For denne aldersgruppe er det byretten, der med dommen tager stilling til straf og henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet. 10-14-årige kan alene mistænkes af politiet og kan ikke retsforfølges, da de er under den kriminelle lavalder. Politiet henviser derfor 10-14-årige til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis betingelserne for henvisning er opfyldt. Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelser om særligt tilrettelagte forløb for begge aldersgrupper.

Efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse skal kommunen med det samme igangsætte forløbet. Det fremgår af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, § 53, stk. 1, og bemærkningerne til loven.

Ungekriminalforsorgen skal føre tilsyn med, om kommunen igangsætter et forløb, skal holde løbende møder med barnet eller den unge og skal føre kontrol med, om børnene og de unge følger de foranstaltninger, som de skal.

Ungdomskriminalitetsnævnet

7. Ungdomskriminalitetsnævnet blev oprettet som led i reformen. Formålet var at fokusere og styrke den eksisterende indsats over for børn og unge i kriminalitet. Ansvaret for at behandle sagerne blev dermed løftet væk fra kommunerne og over i nævnet.

Nævnet træffer afgørelser om særligt tilrettelagte forløb for børn og unge, der har begået alvorlig kriminalitet, og hvor betingelserne for henvisning er opfyldt. Målet er at få de unge ud af kriminalitet. Det er typisk kun den mest alvorlige kriminalitet, som fører til en afgørelse i nævnet. Ca. 900 nye sager bliver årligt afgjort i nævnet. Dertil kommer afgørelser i sager, hvor forløbet skal ændres, fx på grund af et ændret behov for indsats hos barnet eller den unge. Boks 1 viser oplysninger om de børn og unge, som har fået en afgørelse i nævnet.

Tiltale

Anklagemyndigheden rejser tiltale, hvis de vurderer, at der er beviser nok til at få en sigtet person dømt. Sagen sendes herefter til byretten.

Betingelser for at få en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet

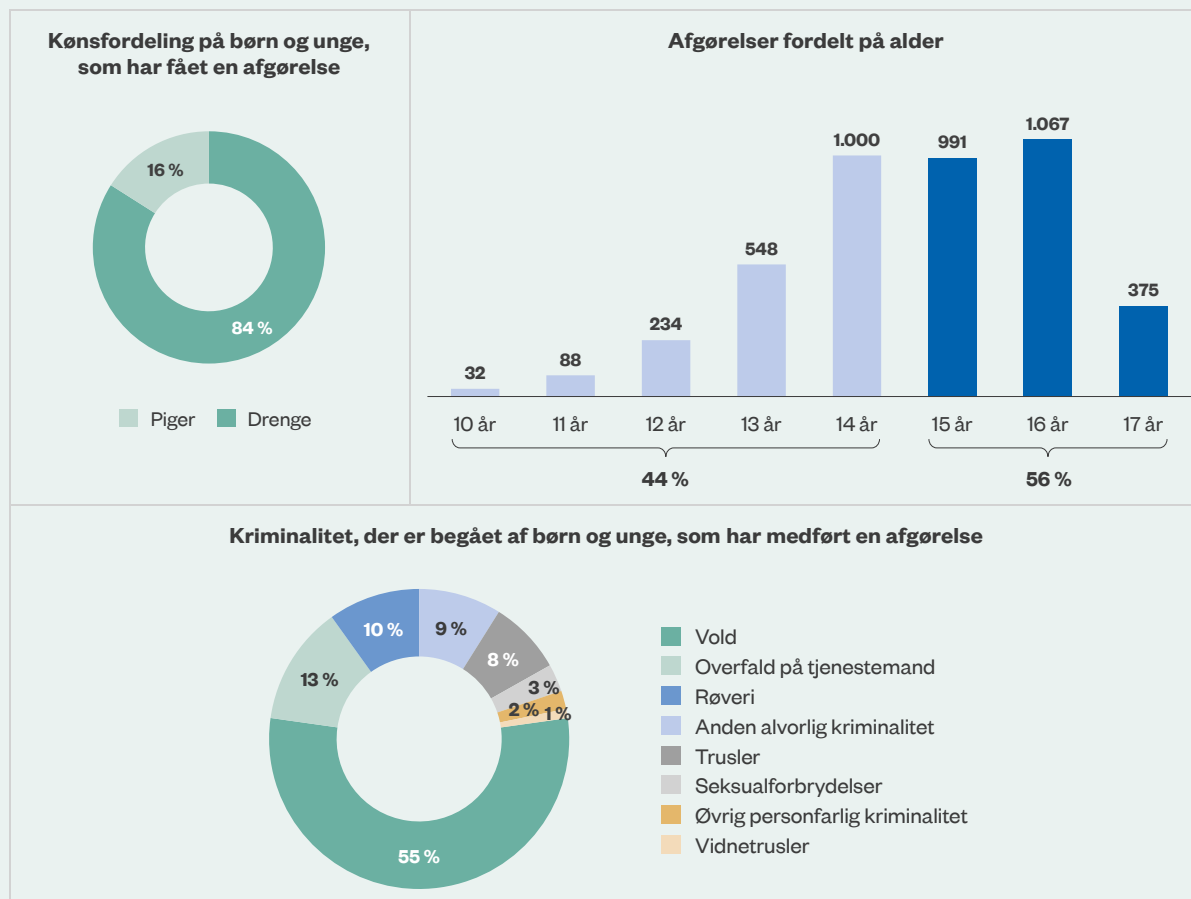
Børn og unge, som har begået personfarlig kriminalitet, skal som udgangspunkt henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. Ved anden alvorlig kriminalitet vurderes det, om barnet/den unge derudover har risikofaktorer, der gør vedkommende særligt udsat for at begå yderligere kriminalitet.

Ungekriminalforsorgen

Ungekriminalforsorgen blev oprettet, fordi et flertal i Folketinget ønskede at styrke tilsynet med, at børn og unge rent faktisk deltager i de indsatser, der skal hjælpe dem ud af kriminalitet.

Ungdomskriminalitetsnævnet

Ungdomskriminalitetsnævnet består af en dommer, som leder mødet, et medlem fra politiet og et medlem fra kommunen. Nævnet har et sekretariat tilknyttet, som understøtter nævnets arbejde. Nævnets bevillingsmæssige og administrative forhold varetages af Domstolsstyrelsen. Nævnet virker uafhængigt af domstolene.

Boks 1**Fakta om afgørelser i Ungdomskriminalitetsnævnet i perioden 2019-2023**

Note: Figuren er baseret på 4.335 afgørelser. Sager, der bliver genindbragt, er ikke taget med i opgørelsen.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Ungdomskriminalitetsnævnet.

8. Ungdomskriminalitetsnævnet kan træffe afgørelse om en *straksreaktion* og/eller et *forbedringsforløb*. Afgørelsen træffes med udgangspunkt i en indstilling fra kommunen.

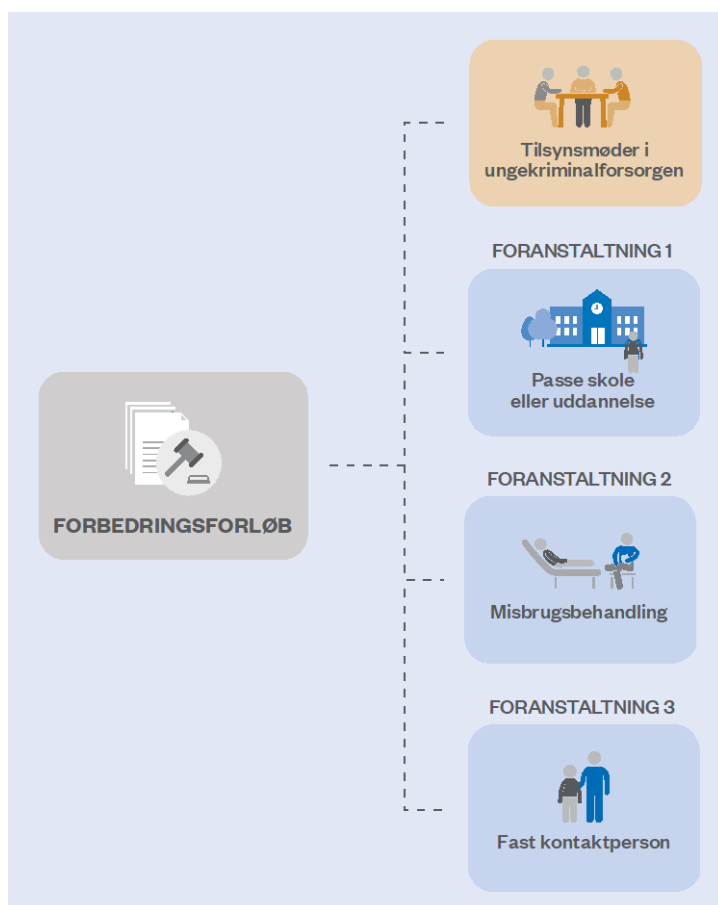
Straksreaktioner kan være at rydde op efter hærværk, deltage i konfliktmægling eller udføre samfundsnyttige opgaver. Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om en straksreaktion 96 gange i alt i perioden 2019-2023, svarende til ca. 2 % af alle afgørelser. Justitsministeriet har oplyst, at årsagerne til den begrænsede brug af straksreaktioner primært er, at kommunerne sjældent indstiller til nævnet, at et barn eller en ung skal have en straksreaktion.

I vores analyser indgår straksreaktioner kun, hvis der også er truffet afgørelse om et forbedringsforløb. Det betyder, at vi har frasorteret 32 af de 96 afgørelser med straksreaktioner. Det har vi gjort, fordi forløbet ved en straksreaktion er anderledes, og fordi der er så få.

Et forbedringsforløb kan fx være, at barnet eller den unge skal mødes med en fast kontaktperson valgt af kommunen, som kan støtte med håndteringen af dagligdagen. Der kan også være tale om et behandlingsforløb eller om anbringelse uden for hjemmet. Som led i forløbet skal barnet eller den unge deltage i obligatoriske tilsynsmøder med ungekriminalforsorgen. Forbedringsforløbet ophører senest, når den unge fylder 18 år.

Figur 2 illustrerer et typisk forbedringsforløb med 3 foranstaltninger og tilsynsmøder.

Figur 2
Et typisk forbedringsforløb består af én eller flere foranstaltninger og tilsynsmøder

Note: Figuren illustrerer et fiktivt forløb, hvor Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om et forbedringsforløb bestående af 3 foranstaltninger. Tilsynsmøder med ungekriminalforsorgen er en obligatorisk del af alle forbedringsforløb.

Kilde: Rigsrevisionen.

I Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser er 3 ud af 4 forbedringsforløb af mindst ét års varighed. Et forløb kan have en varighed af op til 2 år, og i særlige tilfælde kan det forlænges.

1.3. Vurderingskriterier, metode og afgrænsning

Vurderingskriterier

9. Vi har for det første undersøgt, om politiet, anklagemyndigheden, byretterne og Ungdomskriminalitetsnævnet (alle på Justitsministeriets område) overholder de tidsfrister, der er fastsat i bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Fristerne er angivet som målsætninger. Det fremgår af bemærkningerne til loven, at reformen indeholder ”en række korte frister, der tilsammen skal sikre, at sager fremover kan afgøres hurtigere, så børn og unge hurtigst muligt kan få den nødvendige støtte til at komme ud af en kriminel løbebane”.

Vi har også undersøgt, om Social-, Bolig- og Ældreministeriet har fulgt op på, om kommunerne igangsætter de foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om, hvis ministeriet har fået viden om problemer. Rigsrevisionen har i denne undersøgelse haft begrænset revisionsadgang til at undersøge kommunerne, da der ikke i alle tilfælde sker afregning over for staten.

Med reformen fik kommunerne i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet til opgave at igangsætte de vedtagne foranstaltninger. Der er ikke fastsat konkrete tidsfrister for kommunerne. Men det følger af lovbemærkningerne, at kommunerne er ”retligt forpligtet til at iværksætte fuldbyrdelsen af en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, med det samme afgørelsen foreligger”. I praksis giver ungekriminalforsorgen kommunerne 3 uger til at igangsætte forløbet, herefter skal de ifølge egne retningslinjer sende en indskærpelse til kommunen med en frist for igangsættelsen.

Vi har for det andet undersøgt, om ungekriminalforsorgen under Justitsministeriet følger de lovfastede tidsfrister for tilsynsmøder og kontrol. Vi har også undersøgt, om ungekriminalforsorgen følger de lovfastede krav til reaktioner, hvis forbedringsforløb ikke overholdes. Ungekriminalforsorgens overordnede opgave og ansvar er fastsat i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet og i tilhørende bekendtgørelser.

Metode

10. Undersøgelsen baserer sig på analyser af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet, ungekriminalforsorgen og Danmarks Statistik. Data er trukket fra de respektive myndigheders sagsbehandlings- og ledelsesinformationssystemer. I dataanalyserne undersøger vi fristoverholdelsen og de sagsskridt, myndighederne skal foretage, fx når de kontrollerer, om barnet eller den unge overholder foranstaltningerne i et forbedringsforløb.

Vi har herudover indhentet sagsmateriale om 19 børn og unge for at opnå en mere detaljeret forståelse af sagsforløbene, end data alene giver mulighed for, og for at vise eksempler på sagsbehandlingsforløb. En del af undersøgelsen baserer sig på redegørelser fra myndighederne samt på evalueringer, rapporter og anden viden, som ministerierne har indsamlet for opnå indsigt i, hvordan det går med at gennemføre reformen.

For at understøtte revisionen har vi holdt møder med Justitsministeriet, Social-, Bolig- og Ældreministeriet og med en række underliggende myndigheder. Vi har herudover besøgt 1 politikreds, 1 afdeling under ungekriminalforsorgen og 2 kommuner for at øge vores forståelse af forløbene og af forvaltningen af området.

11. Undersøgelsens metode uddybes i bilag 1.

12. Revisionen er udført i overensstemmelse med standarderne for offentlig revision, jf. bilag 1.

Afgrænsning

13. Undersøgelsen er afgrænset til forløb for børn og unge i alderen 10-17 år, som er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet i perioden 1. januar 2019 - 31. december 2023. Der vil være mindre forskelle i delanalysernes populationer. Dette skyldes primært, at datagrundlaget indeholder verserende sager om børn og unge, som ikke har været igennem alle de sagsskridt, som undersøgelsen vedrører. Se bilag 1 for en nærmere uddybning.

Reformen omfattede også en række andre tiltag, fx vedrørende sikkerhed og ensartet praksis for kriminalitetstruede unge på anbringelsessteder, vedrørende kommunernes brug af forældre- samt børne- og ungepålæg og vedrørende ændringer i SSP-indsatsen. Flere af tiltagene har en præventiv karakter. Ingen af disse tiltag indgår i undersøgelsen.

Forældre- samt børne- og ungepålæg

Kommunerne skal gennem forældre- samt børne- og ungepålæg sætte tidligere og mere kontant ind over for børn og unge, der begår mindre alvorlig kriminalitet. Målet med dette tiltag er at sikre, at forseelserne ikke bliver en glidebane til alvorlig kriminalitet. Pålæg kan være de samme foranstaltninger som ved en afgørelse i Ungdomskriminalitetsnævnet, men skal bruges ved kriminalitet, som ikke er så alvorlig, at sagen kommer i nævnet, men hvor barnets eller den unges udvikling vurderes at være i fare.

2. Myndighedernes indsats over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet

14. Dette kapitel handler om myndighedernes indsats over for børn og unge, som har begået alvorlig kriminalitet. Vi har undersøgt:

- om myndighederne lever op til de målsætninger for sagsbehandlingstid, der er fastsat i bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet (2.1.)
- om ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efterleveres i overensstemmelse med reglerne, og om ungekriminalforsorgen reagerer, når børn og unge ikke følger nævnets afgørelse (2.2.).

2.1. Myndighedernes fristoverholdelse

15. Et af de overordnede formål med reformen var, at der skulle være en hurtigere indsats over for børn og unge, som har begået kriminalitet. Derfor er der i bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet formuleret en række frister. Vores undersøgelse tager udgangspunkt i disse. Fristerne er formuleret som målsætninger for sagsbehandlingstider, og en overskridelse er dermed ikke et brud på loven.

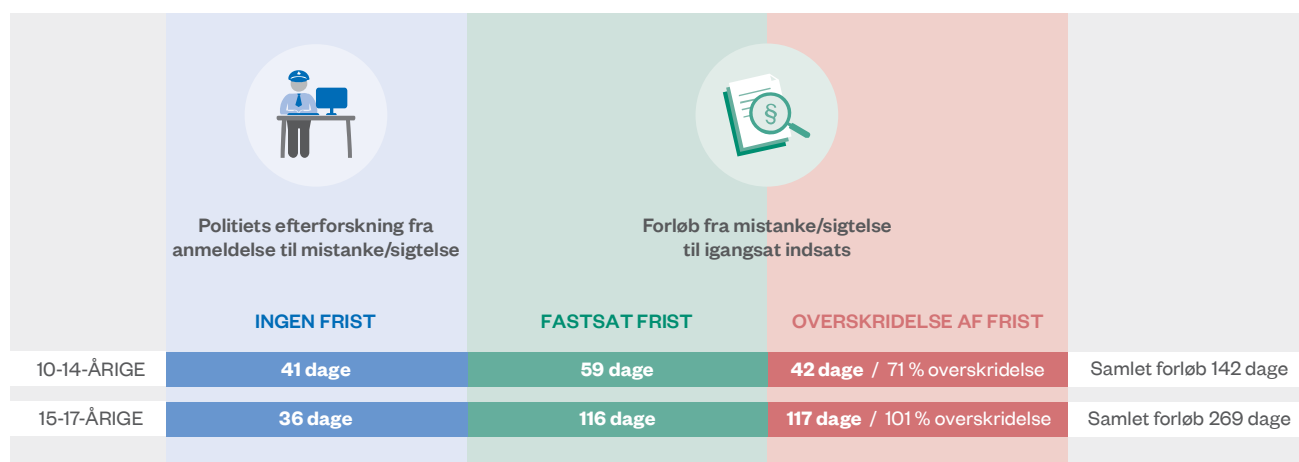
Der er i bemærkningerne til loven ikke formuleret et mål for den samlede sagsbehandlingstid, hvor de enkelte frister er lagt sammen. Vi har alligevel undersøgt den samlede sagsbehandlingstid for at vise, om forløbet for barnet eller den unge er så hurtigt, som man kan forvente, hvis myndighederne lever op til målsætningerne. Hvis alle frister, der fremgår af lovbemærkningerne, lægges sammen, bør et forbedringsforløb være igangsat 59 dage efter politiets mistanke til et barn (10-14-årige) og 116 dage efter politiets sigtelse af en ung (15-17-årig). Dertil kommer politiets efterforskningsstid inden mistanke/sigtelse.

16. Vi kan konstatere, at forløbet, fra politiet modtager en anmeldelse om kriminalitet, til barnet eller den unge oplever en konsekvens af kriminaliteten, er væsentligt længere, end det var forventet med reformen.

17. Figur 3 viser den samlede gennemsnitlige sagsbehandlingstid for henholdsvis 10-14-årige og 15-17-årige fra en anmeldelse af kriminalitet til en påbegyndt foranstaltning i kommunen. Den gennemsnitlige overskridelse af fristen (markeret med rød) skal ses i forhold til forventet forløb ved fristoverholdelse (markeret med grøn).

Figur 3

Samlet gennemsnitligt forløb fra anmeldt kriminalitet til igangsat forbedringsforløb for børn og unge i perioden 2019-2023

Note: Figuren er baseret på forskellige populationer afhængigt af sagstrin, se uddybning i bilag 1. Unge med afsoning af straf (6 %) indgår ikke, hvis afsoningen finder sted under sagsbehandlingen i Ungdomskriminalitetsnævnet eller under kommunens udmøntning af nævnets afgørelse.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet og Danmarks Statistik.

Det fremgår af figur 3, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de 10-14-årige er på 142 dage, fra kriminaliteten anmeldes, til forbedringsforløbet igangsættes. De 10-14-årige oplever en gennemsnitlig fristoverskridelse på tværs af myndighederne på i alt 42 dage, svarende til 71 %, i forhold til den del af sagsbehandlingen, hvor der er frister.

I sager om de 15-17-årige er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 269 dage, fra kriminaliteten anmeldes, til forbedringsforløbet igangsættes af kommunen. Den gennemsnitlige fristoverskridelse er på i alt 117 dage, svarende til 101 %, i forhold til den del af sagsbehandlingen, hvor der er frister.

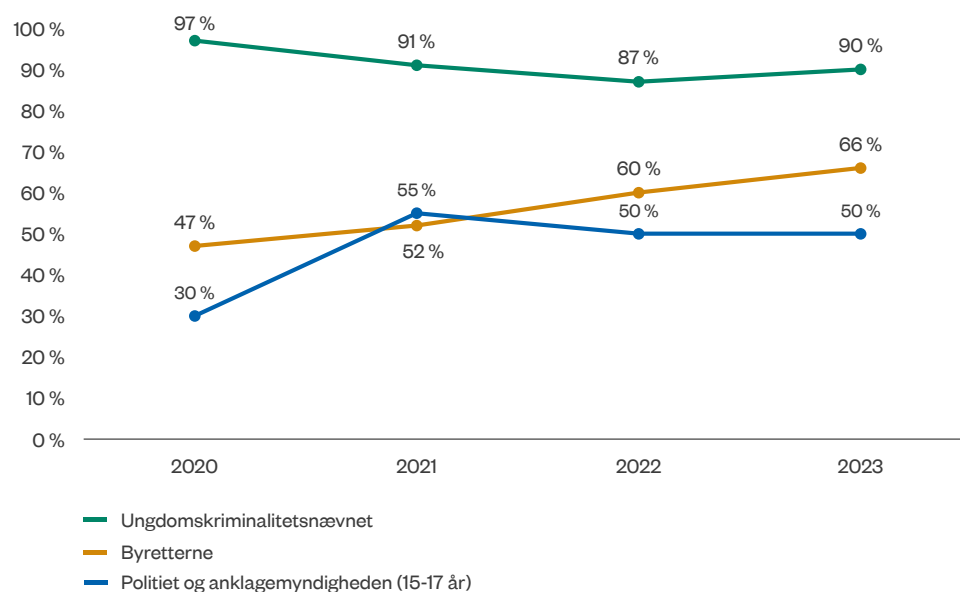
En stor andel af de 17-årige, som begår alvorlig kriminalitet, vil ikke kunne nå at få et forbedringsforløb, når den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i et forløb er så langt. Det skyldes, at forbedringsforløbet, herunder alle foranstaltninger, tilsynsmøder og kontrol, ophører, når den unge bliver 18 år. 17-årige er den aldersgruppe blandt de 10-17-årige, som begår mest kriminalitet.

Sagsforløbet med frister

Sagsforløbet med frister er beregnet med udgangspunkt i en forsigtig fortolkning af lovens bemærkninger, hvor kommunerne får 21 dage til at udmønte afgørelsen fra Ungdomskriminalitetsnævnet. I bemærkningerne til loven fremgår det, at kommunerne skal udmønte afgørelsen med det samme.

18. Figur 4 viser, i hvor stor en andel af sagerne de enkelte myndigheder overskred fristerne i perioden 2020-2023.

Figur 4
Andelen af sager, hvor myndighederne overskred fristen i perioden 2020-2023

Note: Figuren er baseret på følgende: politiet og anklagemyndigheden (15-17 år) 8.440 sager, byretterne (15-17 år) 4.136 sager og Ungdomskriminalitetsnævnet 3.645 sager (10-17 år). Politiets fristoverholdelse for 10-14-årige indgår ikke på grund af upræcise data. Vi har opgjort fristoverholdelsen i det år, hvor sagen blev videregendt eller afgjort. 2019 indgår ikke, da det er opstartsåret.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra politiet, anklagemyndigheden, Domstolsstyrelsen og Ungdomskriminalitetsnævnet.

I det følgende gennemgår vi resultaterne for de enkelte myndigheder, og om Social-, Bolig- og Ældreministeriet har fulgt op på, om kommunerne igangsætter de foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om, hvis ministeriet har fået viden om problemer.

I bilag 1 fremgår flere oplysninger om, hvordan vi har beregnet sagsbehandlingstiden samt de enkelte myndigheders gennemsnitlige fristoverskridelse.

Politets og anklagemyndighedens fristoverholdelse fra sigtelse, til sagen sendes i retten

19. Undersøgelsen viser, at det ikke er muligt præcist at opgøre politiets overholdelse af fristen for de 10-14-årige. Det skyldes, at politiets registrering ikke understøtter, at der på baggrund af data kan foretages en opgørelse af, hvornår efterforskningen er afsluttet.

For de 15-17-årige skal politiet efter en sigtelse vurdere, om sagen opfylder betingelserne for henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet. Når sagen er efterforsket, vurderer anklagemyndigheden, om der er grundlag for at rejse tiltale. Hvis der er det, vurderer anklagemyndigheden videre, om der er grundlag for en henvisning til nævnet.

Det følger af bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at de 15-17-årige skal have en fast-track-procedure. Det betyder, at målsætningen for politiet og anklagemyndigheden er, "at det samlede tidsforbrug fra sigtelse (identifikation af gerningsmand), til sagen sendes i retten, ikke bør overstige 30 dage".

20. Undersøgelsen viser, at politiet og anklagemyndigheden har overskredet fristerne i ca. 50 % af sagerne i perioden 2021-2023. I 2020 blev fristerne overskredet i 30 % af sagerne. Gennemsnitligt var overskridelsen i perioden 2019-2023 på 28 dage.

Boks 2 viser et eksempel på en sag, hvor fristen overskrides.

Boks 2

Politiet og anklagemyndigheden overholder ikke fristen for henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet

Politiet sigter en ung over 15 år for vold. Politiet afhører og sigter den unge den samme nat, som hændelsen har fundet sted. Politiet indstiller efter én uge til anklagemyndigheden, at den unge henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. Sagen bliver herefter yderligere behandlet hos politiet i knap 8 uger. I denne periode foretager politiet 2 efterforskningsmæssige skridt for at sikre beviser og har en dialog med den unge og dennes familie om muligheden for at få en beskikket forsvarsadvokat.

Herefter overgår sagen til anklagemyndigheden, som rejser tiltale og anbefaler henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet. Anklagemyndigheden oversender sagen til byretten efter 16 dage. Byretten tager i forbindelse med dommen endeligt stilling til spørgsmålet om henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet. Der går i alt 77 dage fra sigtelse, til sagen sendes til byretten, hvilket er en overskridelse på 47 dage.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af en sag fra Rigspolitiet.

Politiet og anklagemyndigheden har oplyst, at der er en række grunde til, at fristerne ikke altid kan overholdes. Det kan i nogle tilfælde skyldes tunge sager med flere sigtede og nye sager, der sammenlægges med ældre sager. Der kan også være ventetid i nogle sager, fx i forbindelse med DNA-spor eller kopiering af data fra telefoner. Endelig kan det nogle gange være vanskeligt for politiet at få afviklet afhøringen af den sigtede, da dette bl.a. kræver, at den sigtedes beskikkede forsvarer er tilgængelig.

Spredning i politiets og anklagemyndighedens sagsbehandlingstid

	Dage
10 % laveste	<14
Median	29
10 % højeste	>126
Antal forhold	9.866

Særlige sager med længere frist

I voldtægtssager og i sager med mentalundersøgelser er politiets og anklagemyndighedens frist på henholdsvis 60 dage og 120 dage i stedet for de normalt 30 dage. Vi har taget højde for de forskellige frister i vores opgørelse af fristoverholdelse.

Spredning i byretternes sagsbehandlingstid

	Dage
10 % laveste	<16
Median	41
10 % højeste	>180
Antal domsfældelser	4.805

Spredning i Ungdomskriminalitetsnævnet sagsbehandlingstid

	Dage
10 % laveste	<29
Median	43
10 % højeste	>103
Antal sager	4.243

21. Rigsrevisionen konstaterer, at politiet og anklagemyndigheden ikke har opgjort, i hvor mange tilfælde fristoverskridelserne skyldes disse forhold.

Byretternes fristoverholdelse for afgørelser

22. Efter anklagemyndighedens tiltale af 15-17-årige tager byretten stilling til skyldsspørgsmålet og træffer afgørelse om, hvorvidt den unge skal straffes. Byretten skal samtidig afgøre, om den unge skal henvises til Ungdomskriminalitetsnævnet. Det følger af bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at "for domstolene er målsætningen for sagsbehandlingstiden fastsat til 37 dage". Dvs. at byretterne skal træffe afgørelse inden for 37 dage. Det er et led i fast-track-proceduren for 15-17-årige.

23. Undersøgelsen viser, at byretterne har overskredet fristen i mere end halvdelen af sagerne de seneste 3 år. I 2023 blev fristen overskredet i 66 % af sagerne. Den gennemsnitlige fristoverskridelse i perioden 2019-2023 var på 45 dage.

24. Domstolsstyrelsen har oplyst, at de 2 primære årsager til fristoverskridelser er forhold i relation til retten, herunder mangel på dommere, og forhold i relation til forsvareren. Det kan fx være, at forsvareren er forhindret i at møde op. Styrelsen har oplyst, at de 2 årsager forekommer stort set lige hyppigt, og tilsammen står de for 57 % af fristoverskridelserne.

25. Rigsrevisionen konstaterer, at Domstolsstyrelsen løbende opgør fristoverholdelsen og årsager til, at fristerne overskrides.

Ungdomskriminalitetsnævnets fristoverholdelse for afgørelser

26. Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om indsatserne for børn mellem 10 år og 14 år, som politiet har henvist til nævnet, og i sager om unge mellem 15 år og 17 år, som byretten ved dom har afgjort skal i nævnet. Det fremgår af § 25 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at sager i Ungdomskriminalitetsnævnet skal fremmes med den fornødne hurtighed. I lovens bemærkninger til § 25 fremgår det, at sagerne skal behandles uden unødigt ophold, og det følger af bemærkningerne, at fristerne for behandling af en sag, som udgangspunkt er:

- 10-14-årige: senest 4 uger efter politiets henvisning af sagen til nævnet
- 15-17-årige: senest 4 uger efter dom eller 14 dage før prøveløsladelses- eller løsladelsestidspunktet ved afsoning (kan fraviges ved korte fængselsstraffe).

27. Undersøgelsen viser, at Ungdomskriminalitetsnævnet i 2023 overskred fristen i 90 % af sagerne. Fristoverholdelsen var højest i 2022 (13 %) og lavest i 2020 (3 %). Den gennemsnitlige fristoverskridelse i perioden 2019-2023 var på 32 dage.

Boks 3 viser et eksempel på en sag i Ungdomskriminalitetsnævnet, hvor fristen overskrides.

Boks 3**Forsinket orientering om sag og fristoverskridelse i Ungdomskriminalitetsnævnet**

En ung over 15 år får en betinget fængselsdom for vold og en henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet.

Ungdomskriminalitetsnævnet bliver ikke orienteret om dommen straks, men får dommen tilsendt 11 dage efter, dommen er afsagt. Sagsgangen er således, at nævnet skal modtage en underretning om dommen fra anklagemyndigheden umiddelbart efter domsafsigelsen. Nævnet har derfor kun 17 dage til at beramme og behandle sagen, hvis fristen på 4 uger skal overholdes.

Ved modtagelsen af dommen sætter Ungdomskriminalitetsnævnet straks en dato for nævnsmødet, og knap 2 uger efter indkalder nævnet den unge og dennes forældre. Datoen for mødet ligger 45 dage efter dommen. Det svarer til en fristoverskridelse på 17 dage.

Til nævnsmødet møder den unge og forældrene ikke op. Nævnsmedlemmerne beslutter derfor at udskyde mødet. Det nye nævnsmøde bliver afholdt 2 uger senere, hvor nævnet træffer afgørelse om et forbedringsforløb. Afgørelsen træffes 60 dage efter dommen.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af en sag fra Ungdomskriminalitetsnævnet.

28. Ungdomskriminalitetsnævnet peger bl.a. på udfordringer i forhold til koordineringen med andre myndigheder som en forklaring på, at fristen overskrides. Det gælder fx, når anklagemyndigheden orienterer om en sag for sent, eller når kriminalforsorgen ikke orienterer rettidigt om en prøveløsladelse. Det kan også være, hvis kommunen sender sin indstilling til nævnet med anbefalede indsatser for sent. Nævnet peger endvidere på fængsling, sygdom og ferie hos forældre samt på ophobning af sager, bl.a. som følge af mangel på dommere.

29. Rigsrevisionen kan konstatere, at Ungdomskriminalitetsnævnet ikke systematisk registrerer og opgør disse årsager til fristoverskridelser. Nævnet har oplyst, at de har haft indsigt i årsagerne og arbejdet med at sikre en bedre fristoverholdelse. Rigsrevisionen kan dog konstatere, at det ikke er lykkedes.

30. Ungdomskriminalitetsnævnet har som noget nyt opgjort årsagerne til lange fristoverskridelser i 1. halvdel af 2023. Den væsentligste årsag til fristoverskridelser på over 4 uger var ophobning af sager i særligt Fyns politikreds.

Ungdomskriminalitetsnævnet har desuden oplyst, at det er en stor udfordring, at alle sager skal berammes præcis 4 uger efter henvisningen til nævnet for at undgå fristoverskridelse. Det forudsætter, at det er muligt at afvikle sager i alle politikredse hver dag hele året. Sagen kan ikke berammes tidligere end efter 4 uger efter henvisningen, idet det følger af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunen har 3 uger til at oplyse sagen og udarbejde en indstilling, som skal sendes til sagens parter og nævnet senest en uge før mødet i nævnet.

Kommunernes fuldbyrdelse af nævnets afgørelse

31. Som led i reformen fik kommunerne ansvaret for at igangsætte de foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om. Kommunernes ansvar og opgave er beskrevet i barnets lov, § 139. Barnets lov hører under Social-, Bolig- og Ældreministeriet.

Der er ikke fastsat konkrete tidsfrister for, hvor hurtigt kommunerne skal igangsætte foranstaltningerne. Men det følger af bemærkningerne til § 53 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at kommunerne er ”retligt forpligtet til at iværksætte fuldbyrdelsen af en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet, med det samme afgørelsen foreligger”.

32. Vi har undersøgt, om Social-, Bolig- og Ældreministeriet har fulgt op på, om kommunerne igangsætter de foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet træffer afgørelse om, hvis ministeriet har fået viden om problemer.

33. Undersøgelsen viser, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet har fået viden om kommunernes opgaveløsning gennem Justitsministeriets devaluering af reformen fra 2022. Evalueringen viser, at kommunerne generelt finder det uproblematisk at igangsætte foranstaltninger rettidigt, men også, at der kan være ventetid på socialfaglige tilbud og på pladser på sikrede institutioner.

Justitsministeriets evaluering dækker en kort periode efter reformen. Den er foretaget ved interview af 17 sagsbehandlere i 10 kommuner. Det er vores vurdering, at evalueringen ikke giver et dækkende billede af praksis i kommunerne, idet den er baseret på relativt få personers vurderinger i et mindre antal kommuner. Vi kan konstatere, at Social-, Bolig- og Ældreministeriet ikke har drøftet resultaterne af evalueringen med kommunerne. Justitsministeriet har været i dialog med KL om manglen på pladser på sikrede institutioner. På den baggrund er der blevet oprettet 7 ekstra pladser på landsplan i 2022.

34. Det har siden 2020 været et krav, at kommunerne indberetter forbedringsforløb, jf. bekendtgørelsen om dataindberetninger på socialområdet. Social-, Bolig- og Ældreministeriet har bemærket, at de indberettede data ikke i sig selv giver mulighed for at følge op på kommunernes praksis. Det vil kræve samkøring med data fra Ungdomskriminalitetsnævnet om tidspunkter for afgørelser i nævnet.

35. Vi har med udgangspunkt i data fra Danmarks Statistik og Ungdomskriminalitetsnævnet forsøgt at få et mere dækkende billede af praksis i kommunerne i forhold til, hvor lang tid der går, før kommunerne igangsætter nævnets afgørelser. Der er således blevet etableret ny viden i forbindelse med denne undersøgelse.

Vores gennemgang viser, at kommunerne i ca. 55 % af tilfældene ikke har indberettet udmøntningen af Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse til Danmarks Statistik korrekt. Danmarks Statistik har oplyst, at kommunerne ikke fuldt ud er opmærksomme på, at de skal indberette disse data, bl.a. fordi de pågældende sager i nogle tilfælde behandles i andre forvaltninger i kommunerne end børne- og familieforvaltningerne.

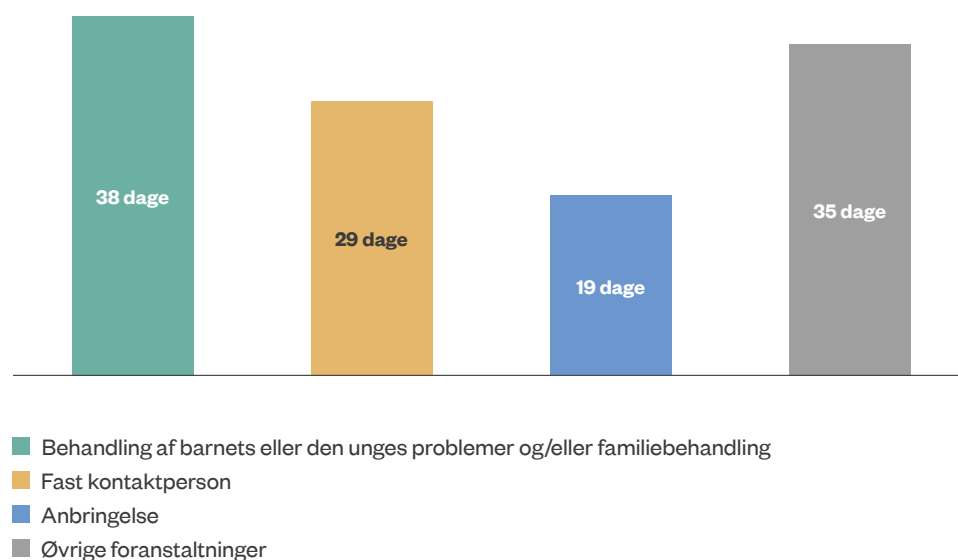
Vi har anvendt de ca. 45 % indberettede udmøntninger i opgørelsen. De er ikke jævnt fordelt på alle foranstaltninger. Data giver dog efter vores vurdering en indikation på kommunernes udmøntningstid.

Vi har opdelt opgørelsen på de 3 hyppigst indberettede foranstaltninger og på kategorien øvrige. Kategorien øvrige dækker typisk indsatser, hvor barnet eller den unge skal overholde hjemkomsttider om aftenen eller skal passe en uddannelse eller et praktiktilbud.

Figur 5 viser, hvor mange dage der i gennemsnit går, før kommunen igangsætter foranstaltninger.

Figur 5

Kommunernes igangsættelse af foranstaltninger på baggrund af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse (gennemsnit i perioden 2019-2023)

Note: Figuren er baseret på 2.480 foranstaltninger, svarende til ca. 45 % af alle foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet har truffet afgørelse om, og som er fuldbåret af kommunerne i perioden 2019-2023. Personer, som har afsonet en straf mellem nævnets afgørelse og udmøntningen, indgår ikke i opgørelsen.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Danmarks Statistik og Ungdomskriminalitetsnævnet.

Behandling af barnets, den unges eller familiens problemer

Behandling af barnets eller den unges problemer kan fx være dagbehandling, hvor barnet eller den unge modtager undervisning sammen med special- og socialpædagogisk støtte på en institution. Familiebehandling kan fx være, at familien får hjælp fra en terapeut til at håndtere konflikter i familien.

Øvrige foranstaltninger

- ophold i ungdomsklub, fremmøde på uddannelse e.l.
- faste hjemkomsttider
- praktiktilbud
- anden hjælp, fx rådgivning og pædagogisk støtte
- støtte i hjemmet
- aflastningsordninger.

Det fremgår af figur 5, at der for de 3 hyppigste foranstaltninger, som kommunerne har indberettet, gennemsnitligt går 19-38 dage, før indsatsen igangsættes. Det er vores vurdering, at det ikke er i overensstemmelse med bemærkningerne til loven, hvor det fremgår, at kommunerne er retligt forpligtet til at igangsætte foranstaltningerne med det samme efter afgørelsen i nævnet.

Resultaterne afviger fra resultaterne i Justitsministeriets evaluering, hvor kommunerne generelt finder det uproblematisk at igangsætte foranstaltninger rettidigt, dog med nogle få undtagelser.

36. Ungekriminalforsorgen har sat en intern frist på 21 dage, før de rykker kommunen for ikke at have igangsat foranstaltningerne i et forbedringsforløb. Vi har derfor undersøgt, hvor mange børn og unge der ikke har fået den første foranstaltning igangsat 21 dage efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. Vores opgørelse viser, at 28 % af børn og unge ikke får igangsat et forbedringsforløb inden for 21 dage efter afgørelsen i nævnet. Det svarer til, at vi har identificeret 421 forløb i perioden 2019-2023, hvor der ikke er nogen registrerede igangsatte foranstaltninger inden for 21 dage.

37. Social-, Bolig- og Ældreministeriet har bemærket, at 21 dage i nogle sammenhænge ikke er lang tid til kommunerne, og at der kan være faglige grunde til at vente med at igangsætte en indsats.

I nogle tilfælde kan en forsinket igangsættelse skyldes sommerferie. Det kan fx være, hvis forbedringsforløbet handler om, at den unge skal passe sin skole eller starte til en fritidsaktivitet, men at skolen og fodboldklubben har lukket og først starter igen i august.

Rigsrevisionen konstaterer, at det fremgår af bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at forbedringsforløb skal igangsættes med det samme efter afgørelsen i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Boks 4 viser et eksempel på en sag, hvor kommunen bruger mere end 21 dage på at igangsætte en indsats.

Boks 4

Forsinket igangsættelse af indsats

En ung over 15 år begår alvorlig kriminalitet og skal indgå i et forbedringsforløb. Den unge skal som led heri mødes med en kontaktperson et bestemt antal timer om ugen som en støtte i dagligdagen. Kommunen finder først en kontaktperson 8 uger efter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, da der er ventetid på at få tilknyttet en kontaktperson i den pågældende kommune. I perioden mellem nævnets afgørelse og igangsættelsen af foranstaltningen begår den unge ny kriminalitet. Ungekriminalforsorgen indskærpede ikke efter 21 dage over for kommunen, at indsatsen skulle igangsættes. Dermed fulgte ungekriminalforsorgen ikke egne retningslinjer.

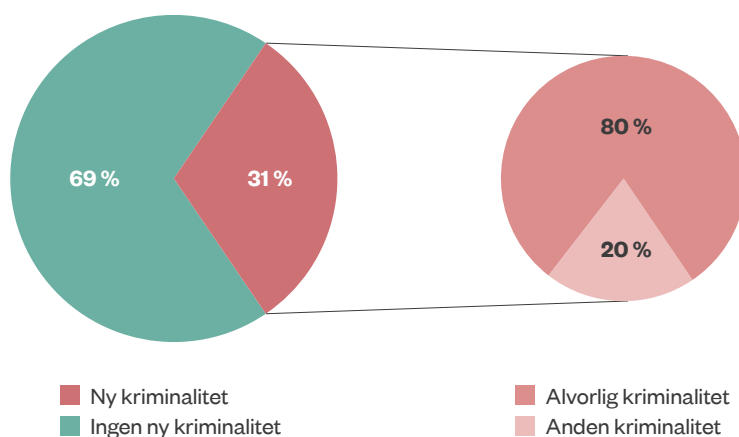
Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af en sag fra ungekriminalforsorgen.

38. Social-, Bolig- og Ældreministeriet bør indskærpe over for kommunerne, at de har pligt til at indberette til Danmarks Statistik om udmøntningen af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser. Rigsrevisionen anbefaler derudover, at ministeriet følger op på undersøgelsens resultater, herunder på, hvorfor kommunerne i ca. hver 4. sag bruger mere end 3 uger på at igangsætte det forbedringsforløb, der skal hjælpe barnet eller den unge ud af kriminalitet.

Rigsrevisionens anbefaling skal bl.a. ses i lyset af, at undersøgelsen viser, at ca. hvert 3. barn eller ung fortsætter den kriminelle løbebane, mens de venter på en afgørelse om en foranstaltning, jf. figur 6. De bliver således mistænkt eller sigtet for nye kriminelle forhold, de har begået i ventetiden, mens myndighederne behandler sagen.

Figur 6

Andelen af børn og unge, der mistænkes eller sigtes for ny kriminalitet, de har begået, mens de venter på, at myndighederne behandler deres sag (i perioden 2019-2023)

Note: Figuren er baseret på 4.138 sager, hvor vi har identificeret minimum 1 mistanke/sigtelse, som har medført en henvisning til og en afgørelse i nævnet.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet og Ungdomskriminalitetsnævnet.

Det fremgår også af figur 6, at 80 % af den kriminalitet, som bliver begået i ventetiden, er alvorlig kriminalitet, herunder personfarlig kriminalitet. 42 % af de børn og unge, som begår kriminalitet i ventetiden, bliver sigtet for mindst 3 nye forhold.

2.2. Ungekriminalforsorgens tilsyn med børn og unge

39. Vi har undersøgt, om ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse efterleves af børn og unge i overensstemmelse med reglerne, og om ungekriminalforsorgen reagerer, når børn og unge ikke følger nævnets afgørelse. Det har vi gjort ved at undersøge:

- om ungekriminalforsorgen afholder tilsynsmøder og udfører kontroller i overensstemmelse med reglerne
- om ungekriminalforsorgen reagerer over for børn og unge, der ikke overholder deres forbedringsforløb i overensstemmelse med reglerne.

40. Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen fører tilsyn med, at Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser efterleves, men ungekriminalforsorgen reagerer ikke i overensstemmelse med reglerne, når det ikke sker.

41. Ungekriminalforsorgens opgaver og beføjelser er nærmere beskrevet i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnet eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse og i bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens reaktioner, når Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse overtrædes.

Opgaverne består overordnet i at holde tilsynsmøder med barnet eller den unge og i at kontrollere, at barnet eller den unge deltager i de foranstaltninger, som Ungdomskriminalitetsnævnet har besluttet. Begge opgaver løses af en ungetilsynsførende i ungekriminalforsorgen. Der er ikke fastsat et egentligt formål med tilsynsmøderne, men det er bestemt, at de tilsynsførende bl.a. skal vejlede om rettigheder og pligter og om, hvilke konsekvenser der er, hvis personen ikke følger sit forbedringsforløb.

Kontrollerne består i, at den tilsynsførende skal sikre sig, at barnet eller den unge rent faktisk møder op til den eller de foranstaltninger, som nævnet har bestemt. Hvis en ung fx skal passe sin skole, skal den tilsynsførende kontakte skolen for at kontrollere, om den unge møder op eller har fravær. Kontrollerne foregår oftest telefonisk eller via e-mail. Fysisk fremmøde benyttes stort set ikke.

Ungekriminalforsorgen har pligt til at reagere, hvis barnet eller den unge ikke deltager i tilsynsmøderne eller ikke efterlever nævnets afgørelse.

Tilsynsmøder og kontroller

42. Det følger af § 10 og § 11 i bekendtgørelsen om ungekriminalforsorgens tilsyn, at der i de 2 første måneder i tilsynsperioden skal være et tilsynsmøde mindst hver 14. dag, og at ungekriminalforsorgen mindst én gang om ugen skal kontrollere, om barnet eller den unge efterlever alle foranstaltninger. Efter de 2 første måneder kan ungekriminalforsorgen på baggrund af en risikovurdering nedjustere frekvensen til ét tilsynsmøde om måneden og kontrol af alle foranstaltninger inden for 1 måned. Der er tale om en individuel risikovurdering, som angiver, hvor ofte ungekriminalforsorgen skal holde tilsynsmøder og lave kontroller for den enkelte. Ungekriminalforsorgen har ikke registreret en risikovurdering og tilsynsfrekvens for alle børn og unge. Det betyder, at vores opgørelse kan have underestimeret antallet af manglende tilsynsmøder og kontroller.

Tilsynsmøder

43. Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen i perioden 2019-2023 har afholdt 85 % af tilsynsmøderne inden for fristen, mens 5 % har overskredet fristen. De resterende 10 % har været planlagt inden for fristen, men er blevet aflyst.

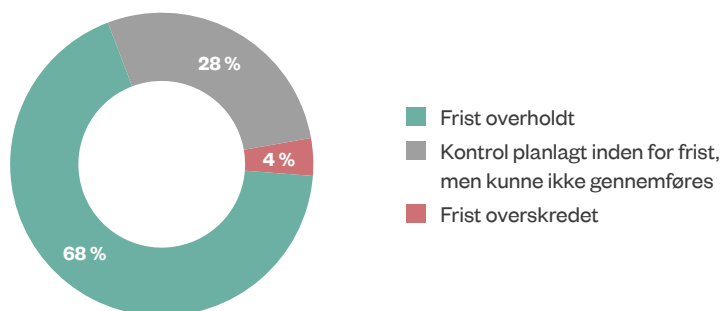
44. Vores opgørelse viser, at hvert 10. barn eller ung har oplevet, at der på ét eller flere tidspunkter er gået 2 måneder eller mere mellem 2 tilsynsmøder – primært på grund af aflyste møder. Rigsrevisionen konstaterer, at de aflyste møder især skyldes sygdom og ferie hos barnet eller den unge. Herudover skyldes de aflyste møder udeblivelser, hvor ungekriminalforsorgen vurderer, at det ikke er barnets, den unges eller forældrenes ansvar, og at der derfor ikke er tale om en udeblivelse, som kræver en reaktion.

Kontroller

45. Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen har udført 68 % af kontrollerne inden for fristen, mens 4 % har overskredet fristen. De resterende 28 % af kontrollerne har været planlagt inden for fristen, men har ikke kunnet gennemføres, jf. figur 7.

Figur 7

Andelen af kontroller inden for fristen i perioden 2019-2023

Note: Figuren er baseret på 183.257 kontroller i perioden 2019-2023. I opgørelsen måles der på frister i de 2 første måneder og frister i det resterende forløb. Der er taget højde for, at der ikke kan gennemføres kontroller i perioden, hvor en ung afsoner en straf. Se bilag 1 for uddybning af afgrænsning.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra ungekriminalforsorgen.

Det fremgår af figur 7, at minimum hver 4. kontrol i perioden 2019-2023 har været planlagt inden for fristen, men er endt med ikke at kunne gennemføres. Vores opgørelse viser, at det især skyldes, at der ikke kan foretages kontrol, fordi kommunen endnu ikke har iværksat foranstaltningen, eller fordi der er en pause i foranstaltningen, fx når der er sommerferie fra skolen. Herudover skyldes det, at ungekriminalforsorgen opgiver at udføre en kontrol, hvis de efter 3 forsøg ikke opnår kontakt til den person, de skal kontrollere hos, fx en kontaktperson eller den unges skole.

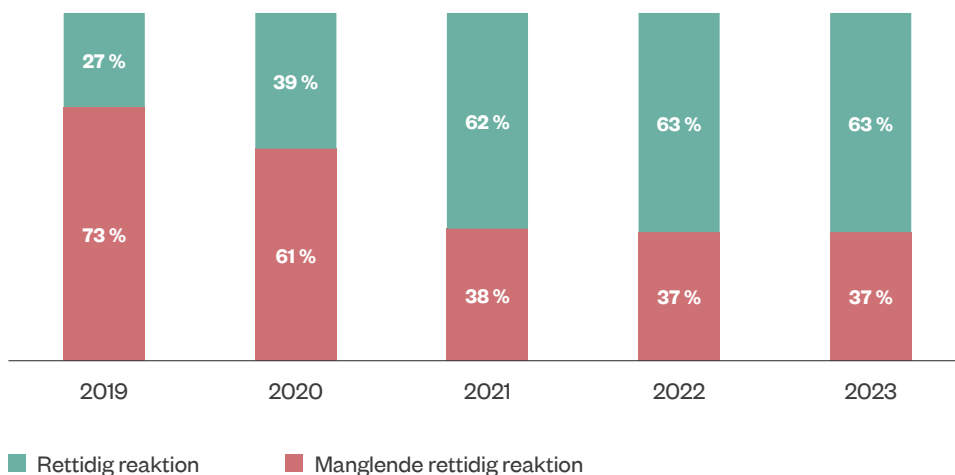
46. Ungekriminalforsorgen har en intern retningslinje om, at de skal rykke kommunen med en skriftlig indskærpelse, hvis kommunen ikke har igangsat foranstaltningerne 3 uger efter nævnets afgørelse. Vores opgørelse viser, at ungekriminalforsorgen ikke rykker kommunerne i ca. 90 % af de tilfælde, hvor ingen af barnets eller den unges foranstaltninger er igangsat inden for 3 uger. Der er givet i alt 122 indskærpelser i perioden 2019-2023. Ungekriminalforsorgen har oplyst, at årsagerne bl.a. kan være, at man i stedet for har haft en løbende dialog med kommunen om planen for igangsættelse. Ungekriminalforsorgen har ikke en registreringspraksis, som gør det muligt at opgøre, hvor ofte det er tilfældet.

Ungekriminalforsorgens reaktioner, når barnet eller den unge ikke overholder forbedringsforløbet

47. Det følger af § 3-10 i bekendtgørelsen om ungekriminalforsorgens reaktioner, at ungekriminalforsorgen har pligt til at reagere, hvis barnet, den unge eller forældrene udebliver fra tilsynsmøder, eller hvis barnet eller den unge ikke efterlever Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelse. Det følger ligeledes, at reaktionen skal ske på dagen eller umiddelbart efter udeblivelsen og/eller det tidspunkt, hvor ungekriminalforsorgen bliver bekendt med, at barnet eller den unge ikke efterlever nævnets afgørelse.

En reaktion er et brev med et pålæg om at møde op til et nyt tilsynsmøde eller en indskærpelse over for barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaverne om, at foranstaltningerne i et forbedringsforløb skal overholdes. Hvis brevet ikke har den ønskede effekt, kan en reaktion være besøg på barnets eller den unges bopæl eller opholdssted, hvor sagsbehandleren giver en mundtlig indskærpelse. Ved gentagne overtrædelser kan reaktionen være en indberetning til Ungdomskriminalitetsnævnet.

48. Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen i 2023 i 37 % af tilfældene ikke har reageret inden for 7 dage, når et barn eller en ung ikke har overholdt sit forbedringsforløb. Samlet for perioden 2019-2023 har ungekriminalforsorgen ikke reageret rettidigt i 4.037 tilfælde, svarende til manglende reaktioner i 44 % af overtrædelserne. Der er tale om en forsigtig vurdering af antallet af overskridelser, da vi har lagt til grund, at mere end 7 dage ikke vil være at leve op til bekendtgørelsens krav om at reagere på dagen eller umiddelbart efter. Resultatet for perioden 2019-2023 fremgår af figur 8.

Figur 8**Andelen af overtrædelser af forbedringsforløb, der følges op med en rettidig reaktion i perioden 2019-2023**

Note: Figuren er baseret på 9.221 overtrædelser i form af undragelser af tilsyn og manglende efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse. I analysen er det opgjort, i hvilken grad ungekriminalforsorgen har reageret inden for 7 dage efter overtrædelser. Det er langt til grund, at der er tale om en rettidig reaktion, hvis der er reageret én gang ved flere overtrædelser, såfremt der er mindre end 7 dage mellem de enkelte overtrædelser. Der tages også højde for, at der ikke gives reaktioner i en periode, hvor ungekriminalforsorgen allerede har indberettet sagen til nævnet. Se bilag 1 for uddybning.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra ungekriminalforsorgen.

Det fremgår af figur 8, at der i perioden 2019-2023 har været en positiv udvikling i ungekriminalforsorgens praksis med at give reaktioner rettidigt. Ungekriminalforsorgen giver dog fortsat ikke rettidige reaktioner i ca. 37 % af tilfældene i 2021-2023.

49. Ungekriminalforsorgen har oplyst, at de er blevet opmærksomme på, at afdelingerne i nogle tilfælde har haft forskellig praksis for at give reaktioner. Det har været i tilfælde, hvor det ikke var barnet eller den unge, men i stedet var anbringelsesstedet eller forældrene, der var ansvarlige for overtrædelserne. Ungekriminalforsorgen har oplyst, at de vil ensrette praksis, så situationer, hvor anbringelsesstedet eller forældrene vurderes at være ansvarlige, vil medføre en reaktion.

Det følger også af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, at ungekriminalforsorgen som yderste konsekvens skal indberette børn og unge til Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis de flere gange udebliver fra tilsynsmøder og/eller ikke følger foranstaltningerne. Formålet med indberetningen er, at nævnet kan tage stilling til, om der er grundlag for at iværksætte ændrede eller skærpede tiltag over for barnet eller den unge. Vi har ikke undersøgt, hvordan nævnet behandler sager, der genindberettes.

50. Undersøgelsen viser, at ungekriminalforsorgen i perioden 2019-2023 ikke har indberettet 19 % af de sager om børn og unge til Ungdomskriminalitetsnævnet, der skulle have været indberettet ifølge reglerne. Det betyder, at vi har fundet 115 sager, hvor børn og unge ikke har fået revurderet deres forløb i nævnet, som det var tiltænkt.

Boks 5 viser et eksempel på en sag, hvor ungekriminalforsorgen ikke giver reaktioner, hver gang den unge overtræder forbedringsforløbet, og heller ikke indberetter den unge til nævnet.

Boks 5

Manglende reaktioner trods gentagne overtrædelser

En ung person over 15 år får en dom for bl.a. røverforsøg og en henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet. Nævnet beslutter, at den unge skal deltage i et forbedringsforløb, hvor den unge skal passe sin uddannelse og have en fast kontaktperson.

Ungekriminalforsorgen konstaterer ved deres første kontrol, at den unge har fravær fra skolen og derfor ikke har overholdt aftalen. Ungekriminalforsorgen reagerer ikke på dette. Ungekriminalforsorgen kontakter skolen 3 gange over den næste måned, hvor skolen alle gange oplyser, at den unge har fravær.

6 uger efter første kontrol reagerer ungekriminalforsorgen første gang over for den unge og indskærper skriftligt, at den unge har pligt til at følge nævnets afgørelse.

Dagen efter konstaterer ungekriminalforsorgen igen, at den unge har fravær. Ungekriminalforsorgen reagerer anden gang med en skriftlig indskærpelse 13 dage senere. Den efterfølgende uge er den unge taget på ferie uden at give besked. Ungekriminalforsorgen konstaterer samlet set, at den unge har undladt at efterleve nævnets afgørelse om at passe sin uddannelse 7 gange, men reagerer ikke yderligere, og ungekriminalforsorgen indberetter ikke den unge til nævnet.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af en sag fra ungekriminalforsorgen.

Rigsrevisionen, den 12. september 2024

Birgitte Hansen

/Signe Blaabjerg Christoffersen

Bilag 1. Metodisk tilgang

Undersøgelsen er baseret på data fra Rigspolitiets, Rigsadvokatens, Domstolsstyrelsens, Ungdomskriminalitetsnævnets og ungekriminalforsorgens sagsbehandlings- og ledelsesinformationssystemer og på data fra Danmarks Statistiks registre. Vi har herudover gennemgået enkelte dokumenter og holdt møder med myndigheder og kommuner.

Møder

Vi har holdt møder med Justitsministeriet og de underliggende myndigheder (Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet og ungekriminalforsorgen) og med Social-, Bolig- og Ældreministeriet for at få indsigt i området. Vi har også holdt møder med Ankestyrelsen, enkelte afdelinger under de reviderede myndigheder og med 2 kommuner. På disse møder har vi bl.a. drøftet arbejdsgange og fået indsigt i faglige perspektiver og udfordringer fra sagsbehandlere. Vi har holdt møder med:

- en repræsentant fra Rødovre Kommune
- repræsentanter fra Odense Kommune
- Sydsjællands og Lolland Falsters Politi
- Ungekriminalforsorgen København
- Ankestyrelsen.

Væsentlige dokumenter

Vi har gennemgået en række dokumenter, herunder:

- relevante love og bekendtgørelser
- redegørelser fra Justitsministeriet og Social-, Bolig- og Ældreministeriet
- undersøgelser, evalueringer mv. fra Justitsministeriet og Social-, Bolig- og Ældreministeriet samt fra underliggende myndigheder
- myndighedernes årsrapporter
- sagsbehandlervejledninger og dokumentation for sagsbehandlingsrutiner
- dokumentation for sagsbehandlingssystemer
- sagsmateriale på en række sager, som enten dækker hele eller dele af forløbet for børn og unge, som har begået kriminalitet.

Formålet med gennemgangen af dokumenterne har bl.a. været at få viden om reglerne og en forståelse af forløbet for børn og unge, som har begået kriminalitet.

Udvalgte sager

Formålet med at inddrage 19 udvalgte sager i undersøgelsen er at illustrere børns og unges forløb i situationer, hvor myndighederne ikke overholder tidsfristerne. Herudover har vi anvendt sagerne til at opnå større forståelse af registreringspraksis og variable i det modtagne data.

Vi har udtaget sager med fristoverskridelser, som ligger omkring medianen for fristoverskridelserne. Denne udvælgelsesstrategi beror på, at vi vurderer, at det er mest retvisende at fremhæve tilfælde på fristoverskridelser, som ikke er sjældne, enkeltstående og ekstreme, men som derimod kan vise et typisk billede af sager med fristoverskridelse. Undersøgelsens eksempler er ikke repræsentative for hele populationen.

Datakilder for analyserne

Undersøgelsens analyser baserer sig på data, som vi har indhentet fra myndighederne i form af udtræk fra sagsbehandlings- og ledelsesinformationssystemer samt på registerdata, som vi har fået adgang til gennem Danmarks Statistik. I tabel A fremgår grundlæggende informationer om datasættene.

Tabel A
Oversigt over datakilder

Datakilde	Indhold	Population og analyseenhed
Rigspolitiet	Mistanke og sigtelser i 2019-2023 af henholdsvis børn og unge, som blev henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet. Nogle er markeret som den "udslagsgivende" ¹⁾ mistanke/sigtelse, dvs. den, som politiet henviser til Ungdomskriminalitetsnævnet på baggrund af.	39.106 mistanker og sigtelser, heraf 9.168 udslagsgivende
Rigsadvokaten	Tiltaler med påstand om henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019-2023, både hoved- og biforhold.	9.866 forhold
Domstolsstyrelsen	Retssager med påstand og/eller afgørelse om henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019-2023. Der kan indgå flere tiltalte og flere forhold pr. retssag.	4.805 domsfældelser
Ungdomskriminalitetsnævnet	Afgørelser i Ungdomskriminalitetsnævnet i 2019-2023.	4.335 sager
Ungekriminalforsorgen	Forløb, som ungekriminalforsorgen fører tilsyn med i 2019-2023. Forløbet består af personsager, tilsyn, kontroller, reaktioner og afsoninger.	2.799 forløb
Danmarks Statistik	Registre (BUFO ²⁾ , BUA, KRIN) om afsoning og kommunernes sociale foranstaltninger i 2019-2023.	2.480 foranstaltninger

¹⁾ Udslagsgivende mistanke/sigtelse er identificeret ved en UPN- eller UPI-kode i Rigspolitiets dataudtræk, der betyder, at Rigspolitiet har henvist barnet eller den unge til henholdsvis Ungdomskriminalitetsnævnet eller anklagemyndigheden, jf. loven om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

²⁾ BUFO: Social-, Bolig- og Ældreministeriet har oplyst, at nogle indberetninger først blev registreringspligtige for kommunerne pr. 1. januar 2020 og medio 2020. Fra 2020 er ca. 40-50 % af foranstaltningerne indberettet, og i 2019 er det en lidt lavere andel. Manglende indberetninger medfører højere usikkerhed om disse resultater. Der er hovedsageligt indberettet om kontaktpersoner, behandling af den unges eller familiens problemer og anbringelser, hvorfor resultaterne om kommunernes udmøntningstid hovedsageligt afspejler udmøntningstiden for disse foranstaltningstyper.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet, ungekriminalforsorgen og Danmarks Statistik.

Som det fremgår af tabel A, varierer populationerne og analyseenhederne på tværs af myndighedernes dataudtræk.

Faldet i populationerne skyldes primært, at der sker frafald under forløbet. Frafaldet sker bl.a. i sagsskridtet mellem Ungdomskriminalitetsnævnet og ungekriminalforsorgen. Træffer Ungdomskriminalitetsnævnet afgørelsen om ikke at tildele et forbedringsforløb, skal der ikke føres tilsyn med barnet eller den unge, hvorfor forbedringsforløbet ikke optræder i ungekriminalforsorgens data. Derudover indeholder Rigspolitiets data både henviste og ikke-henviste forhold til Ungdomskriminalitetsnævnet.

Analyseenhederne varierer, fordi myndighederne står for forskellige sagsskridt i forløbet for børn og unge, der har begået kriminalitet.

Afviger populationerne i de enkelte analyser fra populationerne i tabel A, skyldes det frafald og frasorteringer, som vi redegør for, når vi gennemgår analyserne i de efterfølgende afsnit. Børn og unge kan optræde flere gange i analyserne, hvis Ungdomskriminalitetsnævnet i perioden 2019-2023 tildeler dem et forbedringsforløb flere gange, og der ikke er tale om et igangværende forløb, som bliver genbehandlet i nævnet.

Analyser

Analyse af den samlede sagsbehandlingstid

I figur 3 om børn og unges samlede gennemsnitlige forløb har vi opgjort forløbet ved at summere de enkelte sagstrins gennemsnitlige længder. Vi viser altså ikke gennemsnittet af alle fulde forløb fra anmeldelsen af kriminaliteten til kommunens udmøntning, da ikke alle børn og unge gennemgår det fulde forløb. I stedet viser vi længderne af de enkelte sagstrin og beregner en samlet forløbslængde ud fra dem. En robusthedsanalyse af de børn og unge, som har fulde forløb, giver stort set sammen gennemsnitlige forløbslængde.

Vi har sammenlignet de enkelte sagstrins gennemsnitlige længde med de fastsatte tidsfrister i lovbemærkningerne. Tabel B og C viser det gennemsnitlige tidsforbrug på hvert enkelt sagstrin sammenholdt med et scenarie, hvor fristerne er overholdt. Tiden inden for fristen er markeret med grøn i figur 3, og overskridelsen er markeret med rød.

Det gennemsnitlige tidsforbrug er beregnet som tiden frem til, at sagen sendes videre til næste myndighed. Der er ikke fastsat en frist for den tid, politiet bruger fra anmeldelsen til mistanken eller sigtelsen. Tiden påvirker derfor ikke opgørelsen af den samlede gennemsnitlige overskridelse af et forventet forløb. Oversendelsestiden mellem myndigheder er forskellen mellem, at en myndighed har færdigbehandlet sagen, til næste myndighed registrerer, at sagen er modtaget. I analysen af forløbslængden for 15-17-årige har vi inkluderet oversendelsen fra byretten til Ungdomskriminalitetsnævnet i nævnets tidsforbrug, da nævnets frist begynder ved dommen i byretten.

Tabel B
Opgørelse over tidsforbrug og tidsfrister for 10-14-årige

Sagsskridt	Gennemsnitligt tidsforbrug	Forventet tidsforbrug ved fristoverholdelse	Gennemsnitlig overskridelse af frist
Fra anmeldelse til mistanke	41 dage	-	(ingen frist)
Henvi sning til Ungdomskriminalitetsnævnet	10 dage ¹⁾	10 dage	0 dage
Oversendelse til Ungdomskriminalitetsnævnet	1 dag	0 dage	1 dag ²⁾
Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandlingstid	57 dage	28 dage	29 dage
Kommunens udmøntning af foranstaltningen	33 dage	21 dage	12 dage
Tidsforbrug i alt	142 dage	59 dage	42 dage

¹⁾ Det gennemsnitlige tidsforbrug for politiet kan ikke opgøres præcist, da efterforskningen kan fortsætte efter mistanke, og fristen først tæller, fra efterforskningen er afsluttet. Der mangler derfor en opgørelse af tiden mellem mistanke og til, at efterforskningen er afsluttet. Det betyder, at det gennemsnitlige tidsforbrug på henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet kan være lidt lavere. Den samlede forløbslængde er ikke påvirket af usikkerheden.

²⁾ I lovbemærkningerne er der ikke nævnt en frist for oversendelse. Vi har lagt til grund, at elektronisk oversendelse bør ske samme dag som beslutningen om henvisning.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Ungdomskriminalitetsnævnet og Danmarks Statistik.

Tabel C
Opgørelse over tidsforbrug og tidsfrister for 15-17-årige

Sagsskridt	Gennemsnitligt tidsforbrug	Forventet tidsforbrug ved fristoverholdelse	Gennemsnitlig overskridelse af frist
Fra anmeldelse til sigtelse	36 dage	-	(ingen frist)
Politiet efterforsker sagen, og anklagemyndigheden rejser tiltale	58 dage ¹⁾	30 dage	28 dage
Oversendelse til byretten	5 dage	0 dage	5 dage ²⁾
Byrettens afgørelse	82 dage	37 dage	45 dage
Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandlingstid	62 dage ³⁾	28 dage	34 dage
Kommunens udmøntning af foranstaltningen	26 dage	21 dage	5 dage
Tidsforbrug i alt	269 dage	116 dage	117 dage

¹⁾ Der indgår ikke voldtægtssager og sager med mentalundersøgelser (udgør ca. 2 % af sagerne).

²⁾ I lovbemærkningerne er der ikke nævnt en frist for oversendelse. Vi har lagt til grund, at elektronisk oversendelse bør ske samme dag, som tiltalen bliver rejst.

³⁾ Gennemsnitligt 5 af de 62 dage går med, at anklagemyndigheden oversender sagen efter dommen i byretten.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet og Danmarks Statistik.

Analyse af myndighedernes gennemsnitlige sagsbehandlingstid

Tabel D og E uddyber myndighedernes gennemsnitlige sagsbehandlingstid. Tabellerne viser, hvordan tidsforbruget er beregnet, populationens størrelse og det gennemsnitlige tidsforbrug. Opgørelsen er opdelt på 10-14-årige og 15-17-årige, da forløbet er forskelligt for aldersgrupperne.

Tabel D
Opgørelse af sagstrin for 10-14-årige

Sagstrin	Gennemsnitligt tidsforbrug	Målt fra	Målt til	Population
Tid fra anmeldelse til mistanke	41 dage	Anmeldelsesdato	Mistankedato	2.288
Politiets henvisning til nævnet	10 dage	Mistankedato	Dato for henvisning til nævnet	2.288
Politiets oversendelse til nævnet	1 dag	Dato for henvisning til nævnet	Dato for nævnets modtagelse	2.182 ¹⁾
Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandling	57 dage	Dato for nævnets modtagelse	Dato for nævnets afgørelse	1.962
Kommunens udmøntning	33 dage	Dato for nævnets afgørelse	Dato for foranstaltningens iværksættelse	1.213 ²⁾

¹⁾ Indeholder kun sager, hvor vi kunne genfinde barnet på tværs af politiets og Ungdomskriminalitetsnævnets data.

²⁾ Udmøntningstider på over 365 dage er frasorteret (48 foranstaltninger), da de er særtilfælde eller fejlregistreringer, som ville have stor påvirkning af gennemsnittet.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Ungdomskriminalitetsnævnet og Danmarks Statistik.

Tabel E
Opgørelse af sagstrin for 15-17-årige

Sagstrin	Gennemsnitligt tidsforbrug	Målt fra	Målt til	Population
Tid fra anmeldelse til sigtelse	36 dage	Anmeldelsesdato	Sigtelsesdato	11.002
Politiet efterforsker sagen, og anklagemyndigheden rejser tiltale	58 dage	Sigtelsesdato	Tiltaledato	9.653 ¹⁾
Oversendelse til retten	5 dage	Tiltaledato	Dato for domstolens modtagelse	4.199 ²⁾
Byrettens domsfældelse	82 dage	Dato for domstolens modtagelse	Dato for domsfældelse	4.805
Oversendelse til nævnet	5 dage	Dato for domsfældelse	Dato for nævnets modtagelse	2.127 ²⁾
Ungdomskriminalitetsnævnets sagsbehandling	57 dage	Dato for nævnets modtagelse	Dato for nævnets afgørelse	2.281 ³⁾
Kommunens udmøntning	26 dage	Dato for nævnets afgørelse	Dato for foranstaltningens iværksættelse	1.267 ⁴⁾

¹⁾ Der indgår ikke voldtægtssager og sager med mentalundersøgelser (udgør 213 sager).

²⁾ Indeholder kun sager, hvor vi kunne genfinde den unge på tværs af henholdsvis Rigsadvokatens og Domstolsstyrelsens samt Domstolsstyrelsens og Ungdomskriminalitetsnævnetsdata.

³⁾ Unge med afsoning af straf indgår ikke, hvis afsoningen finder sted under sagsbehandlingen i Ungdomskriminalitetsnævnet (udgør 6 % af sagerne).

⁴⁾ Udmøntningstider på over 365 dage er frasorteret (17 foranstaltninger), da de er særtilfælde eller fejlregistreringer, som ville have stor påvirkning af gennemsnittet. Unge med afsoning af straf (6 %) indgår ikke, hvis afsoningen finder sted under sagsbehandlingen i Ungdomskriminalitetsnævnet eller under kommunens udmøntning af nævnets afgørelse.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Ungdomskriminalitetsnævnet og Danmarks Statistik.

Analyse af de enkelte myndigheders fristoverholdelse

Vi har undersøgt, om myndighederne overholder de målsætninger for sagsbehandlingstider, som fremgår af bemærkningerne til lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. I analyserne opgør vi andelen af henvisninger (politiet), forhold (politi og anklagemyndighed), domsfældelser (byretterne) og afgørelser i Ungdomskriminalitetsnævnet, hvor sagsbehandlingstiden overstiger den anførte frist. For politiet, anklagemyndigheden og byretterne opgør vi, om fristen er overholdt ved at beregne antallet af dage mellem relevante datoer. For Ungdomskriminalitetsnævnet anvender vi nævnets egen, manuelle registrering af fristoverholdelse. Denne måler fristen frem til det første nævnsmøde. Afgørelsen kan dog reelt falde senere, hvis den unge fx ikke dukker op til det første nævnsmøde. Tabel F viser, hvordan fristoverholdelsen er beregnet.

Tabel F
Beregning af fristoverholdelse

Myndighed	Frist	Opgørelse	Frist måles fra	Frist måles til
Politiets frist for 10-14-årige	10 dage	Rigsrevisionens beregning af frist ud fra datoer i data	Mistankedato	Dato for henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet
Politiet og anklagemyndighedens fælles frist for 15-17-årige	30 dage ¹⁾	Rigsrevisionens beregning af frist ud fra datoer i data	Sigtelsesdato	Tiltaledato
Byretternes frist for 15-17-årige	37 dage	Rigsrevisionens beregning af frist ud fra datoer i data	Dato for domstolsstyrelsens modtagelse	Dato for domsafsigtelse
Ungdomskriminalitetsnævnets frist	28 dage	Ungdomskriminalitetsnævnets egen beregning af frist ²⁾	Dato for Ungdomskriminalitetsnævnets modtagelse	Første nævnsmøde

¹⁾ I voldtægtssager og i sager, som kræver mentalundersøgelse af den sigtede, er fristen henholdsvis 60 og 120 dage.

²⁾ Her udgår 92 sager uden fristmarkør. Disse sager blev enten trukket tilbage eller har intet registreret udfald.

Kilde: Rigsrevisionen på baggrund af data fra Rigspolitiet, Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen og Ungdomskriminalitetsnævnet.

Ved politiet og anklagemyndighedens fælles frist opgør vi fristen for alle forhold, hvor anklagemyndigheden rejser tiltale med påstand om et forløb i Ungdomskriminalitetsnævnet. Det betyder, at børn og unge med flere forhold optræder flere gange i analysen. Vi anvender denne opgørelsesmetode, da den lægger sig op ad Rigsadvokatens egen styringspraksis. Opgør vi kun hovedforholdene, tager det i gennemsnit 45 dage at rejse tiltale, og fristen er overskredet i 55 % af tilfældene i perioden 2019-2023.

Analysen af politiet og anklagemyndighedens fristoverholdelse inkluderer voldtægtssager og sager med mentalundersøgelser, hvor fristen henholdsvis er 60 og 120 dage. Men i analysen af det gennemsnitlige tidsforbrug og i opgørelsen af spredningen i sagsbehandlingstiden ekskluderer vi disse typer af sager, da gennemsnittet her vil blive misvisende på grund af de længere frister. Voldtægtssager og sager med mentalundersøgelser udgør ca. 2 % af den samlede population.

2019 indgår ikke i opgørelsen, da fristoverholdelsen er opgjort det år, hvor afgørelsen er truffet af den enkelte myndighed. 2019 er opstartsåret, og mange sager blev modtaget sent på året og blev først afgjort året efter. Det kan få fristoverholdelsen til at se bedre ud i 2019, da primært de hurtigste afgørelser er truffet i løbet af opstartsåret. Dermed vil det se ud, som om myndighederne pludseligt har en væsentlig lavere fristoverholdelse årene efter. Derfor kan data for opstartsåret give et misvisende indtryk af fristoverholdelsen.

Opgørelse af kommunernes udmøntningstid

Vi har undersøgt, hvor længe kommunerne er om at udmønte de foranstaltninger, der er besluttet i Ungdomskriminalitetsnævnet.

Vi har målt udmøntningstiden ved at samkøre data om afgørelserne i Ungdomskriminalitetsnævnet med data om iværksættelserne af foranstaltningerne i Danmarks Statistiks BUFO- og BUAF-registre. BUAF indeholder data om anbringelser. BUFO indeholder data om de øvrige foranstaltninger, nævnet kan træffe afgørelser om. Vi har kun beregnet udmøntningstiden for de foranstaltninger, vi har kunnet genfinde i registrene. Analysen dækker afgørelserne og de registrerede foranstaltninger i perioden 2019-2023.

Afgørelsen af foranstaltningerne i Ungdomskriminalitetsnævnet er inddelt efter de paragraffer i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, der udgør hjemlen for foranstaltningerne. Enkelte paragraffer kan repræsentere flere typer af foranstaltninger i BUFO-registret. I de tilfælde, hvor fx én § 13, stk. 1, pkt. 4-afgørelse dækker over flere foranstaltninger (fx én foranstaltning om familiebehandling og én om behandling af barnets problemer), har vi målt den tidligst udmøntede foranstaltning. Udmønter kommunen foranstaltningen flere gange, har vi også her kun målt den tidligst udmøntede.

Afsoner den unge fængselsstraf mellem nævnsafgørelsen og udmøntningen, udgår observationen af analysen. I nogle tilfælde, fx ved afgørelser om anbringelse, har barnet eller den unge været anbragt i lang tid inden selve afgørelsen. I andre er udmøntningen registreret som iværksat et par dage inden nævnsafgørelsen. Foranstaltninger, som udmøntes op til 28 dage (fristen for afgørelsen i Ungdomskriminalitetsnævnet) før afgørelsesdatoen, er sat til at have en udmøntningstid på 0 dage. Ved foranstaltninger, der er udmøntet tidligere end 28 dage inden afgørelsen i nævnet, kan vi ikke afgøre, om der er tale om en ny foranstaltning i forbindelse med nævnsafgørelsen eller en afgørelse om en fortsættelse af en eksisterende foranstaltning. Disse udgår af analysen og påvirker derfor ikke udmøntningstidernes gennemsnit.

Vi har opgjort den gennemsnitlige udmøntningstid fordelt på aldersgrupperne og de mest anvendte afgørelsestyper. Derudover har vi opgjort andelen af forløb, hvor ingen af de registrerede foranstaltninger i et forbedringsforløb blev udmøntet inden for fristen på 21 dage. De 21 dage er valgt, da kommunerne skal udmønte foranstaltningerne med det samme efter nævnsafgørelsen, og fordi ungekriminalforsorgen har fastsat, at de rykker kommunen, hvis ikke foranstaltningerne er sat i gang inden for de første 21 dage.

Ungdomskriminalitetsnævnets data indikerer, at der bør være mindst 5.585 udmøntninger af foranstaltninger i perioden. Vi har kunnet genfinde en udmøntning af foranstaltningerne i 2.480 tilfælde, svarende til ca. 45 %. Ungekriminalforsorgen har til opgave at føre tilsyn med kommunernes udmøntning. Derfor antager vi, at langt de fleste manglende data skyldes dårlig registreringspraksis og ikke, at kommunerne ikke udmønter afgørelserne. Frafaldet er ikke ligeligt fordelt på afgørelsestyperne. På afgørelser om kontaktpersoner (§ 13, stk. 1, pkt. 7) og familiebehandlinger og behandling af barnets eller den unges problemer (§ 13, stk. 1, pkt. 4) har vi fundet registrerede foranstaltninger i mellem 39 % og 58 % af sagerne. Ved anbringelser er det 90 % af sagerne, men mange af sagerne udgår af analysen, da det er fortsættelser af eksisterende foranstaltninger. Ved de øvrige afgørelsestyper har vi samlet set kun genfundet 10 %.

Datamanglen betyder, at der er en vis usikkerhed forbundet med det overordnede resultat. Dette gælder også analysen af, om foranstaltninger er udmøntet efter 21 dage. Social-, Bolig- og Ældreministeriet har peget på, at nogle udmøntninger er registreret under andre lovtyper. Vi har fundet nogle registreringer, som kan være registreret et forkert sted, og har testet, om det påvirker resultaterne at inkludere disse registreringer. I testen steg gennemsnittet for udmøntningstiderne, når vi inkluderede disse potentielle fejlregistreringer.

Vi har set bort fra afgørelser, der er truffet i analyseperiodens sidste 3 måneder, da en foranstaltning her potentielt kan være iværksat efter undersøgelsesperiodens ophør.

Analyse af kriminalitet begået i sagsbehandlingstiden

Vi har opgjort, hvor ofte børn og unge (10-17-årige), der er henvist til Ungdomskriminalitetsnævnet, når at begå ny kriminalitet, inden Ungdomskriminalitetsnævnet afgør sagen.

Vi har opgjort ny kriminalitet ved at måle antallet af mistanker og sigtelser af børn og unge, hvor gerningstidspunktet for de nye mistanker eller sigtelser ligger efter tidspunktet for den mistanke eller sigtelse, som førte til en henvisning til Ungdomskriminalitetsnævnet, men inden tidspunktet for afgørelsen i nævnet.

Vi har skelnet mellem kriminalitetstyperne ud fra en liste af gerningskoder, som vi har modtaget af politiet. Vi bruger samlebetegnelsen "alvorlig kriminalitet" for alle kriminalitetstyper specificeret i listen, der dækker over både "personfarlig kriminalitet" og "anden alvorlig kriminalitet" i forhold til politiets interne screeningsarbejde. Kriminalitetstyperne uden for listen har vi betegnet "anden kriminalitet".

Analyse af ungekriminalforsorgens tilsynsmøder

Vi opgør, om ungekriminalforsorgen afholder tilsynsmøderne rettidigt. Populationen inkluderer 53.280 planlagte tilsynsmøder fra 1. januar 2019 - 31. december 2023.

I de første 2 måneder efter nævnets afgørelse skal tilsynsmøderne holdes hver 2. uge. Herefter skal den unges tilsynsførende lave en risikovurdering og sætte tilsynsfrekvensen til hver 2. uge, hver 3. uge eller hver måned. 59 % af sagerne mangler en registreret risikovurdering og tilsynsfrekvens. Her har vi anvendt en månedlig tilsynsfrekvens, da dette er den lovpligtige minimumsfrekvens ved lav risiko, jf. bekendtgørelsen. Det kan betyde, at vi underestimerer antallet af tilsynsmøder, som overskrider tidsfristen. Registreringspraksissen er blevet bedre over tid, hvorfor denne bias er mindre i analysens senere år.

Afholdes et tilsynsmøde inden for tilsynsfrekvensen af det seneste planlagte møde, har vi tolket fristen som overholdt. Falder et møde senere end tilsynsfrekvensen af det seneste planlagte møde, er fristen overskredet. Møder, der blev planlagt inden for tilsynsfrekvensen af seneste planlagte møde, men ender med at blive aflyst, bliver altså ikke tolket som fristoverskridelser, da der kan være gyldige grunde til, at et tilsynsmøde aflyses.

Tilsynsmøder, hvor den unge unddrager sig tilsynet, tæller vi med som afholdte, fordi unddragelsen er af en type, som ungekriminalforsorgen skal reagere på. Om der faktisk sker en reaktion, undersøger vi i analysen om reaktioner. Er fristen for et tilsynsmøde overskredet i perioder, hvor den unge afsoner en straf eller har afsonet siden det seneste planlagte tilsynsmøde, udgår denne fristoverskridelse fra analysen. Det skyldes, at de unges forbedringsforløb sættes i bero under afsoning af straf.

Rettidigt planlagte møder, der aflyses, tolkes ikke som en fristoverskridelse. Det betyder, at der kan være længere sekvenser i forløb, hvor der ikke gennemføres et tilsynsmøde, men hvor vi ikke registrerer, at der er sket en fristoverskridelse. Det gælder fx, hvis 3 tilsynsmøder med 14 dages mellemrum aflyses i træk. I dette tilfælde kan der gå op til 8 uger mellem 2 afholdte tilsynsmøder, men da de mellemliggende møder har været planlagt rettidigt, men senere blevet aflyst, har vi ikke registreret en fristoverskridelse. For også at afspejle disse situationer har vi målt tidsintervaller uden faktisk afholdte tilsynsmøder i hvert forløb.

Analyse af ungekriminalforsorgens kontrol

Vi har opgjort, om ungekriminalforsorgen kontrollerer forbedringsforløbenes foranstaltninger rettidigt. Populationen er 183.257 planlagte kontroller i perioden 1. januar 2019 - 30. december 2023.

Analysen er udført som tilsynsanalysen. Hver enkelt foranstaltning skal kontrolleres hver kalenderuge i forløbets første 2 måneder og mindst kontrol af hver foranstaltning hver måned herefter. Vi kan have underestimeret antal kontroller, som ikke overholder fristen, da det i analysen ikke har været muligt at tage højde for ungekriminalforsorgens vurdering af forløbet. Analysen tager udgangspunkt i krav til kontrol ved et uproblematisk forløb. Afsoningsperioder har vi håndteret på samme måde som i tilsynsanalysen.

Analyse af ungekriminalforsorgens indskærpelser over for kommunen

Vi har opgjort, hvor ofte ungekriminalforsorgen indskærper over for kommuner, der ikke udmønter Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse rettidigt.

Analysen er baseret på analysen af kommunernes udmøntningstider. Populationen er de identificerede forløb, hvor alle registrerede foranstaltninger blev iværksat senere end 21 dage efter nævnsafgørelsen. Et forløb tæller med som indskærpet, hvis der i ungekriminalforsorgens data er registreret en indskærpelse på forløbet i undersøgelsesperioden.

Vi har kun udført analysen på foranstaltninger, som vi kunne genfinde i data om Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse, som beskrevet i analysen om kommunernes udmøntningstid. Analysen repræsenterer derfor ikke den fulde population af foranstaltninger.

Analyse af ungekriminalforsorgens reaktioner

Vi har undersøgt, om ungekriminalforsorgen reagerer inden for 7 dage efter overtrædelser af et tilsyn eller en foranstaltning. De 7 dage er fastsat ud fra reglerne om, at ungekriminalforsorgen skal reagere på dagen eller umiddelbart herefter. En enkelt reaktion kan omfatte alle overtrædelser i de sidste 7 dage.

Ungekriminalforsorgen har registreret 12.304 overtrædelser på tilsyns- og kontrolsagerne. Overtrædelser definerer vi som tilsyn og kontrol med udfaldet "ikke overholdt". 30 overtrædelser, der er registreret efter den 24. december 2023, udgår, da en reaktion inden for 7 dage her kan ligge uden for undersøgelsesperioden. Senest efter 4 reaktioner skal ungekriminalforsorgen indberette sagen til Ungdomskriminalitetsnævnet til genbehandling. Overtrædelser efter indberetningen og frem til genbehandlingen udgår, og der indgår derfor 9.221 overtrædelser i analysen.

Analyse af ungekriminalforsorgens indberetninger

Vi har undersøgt, om ungekriminalforsorgen indberetter sager til Ungdomskriminalitetsnævnet efter gentagne overtrædelser af tilsynet og/eller foranstaltningerne.

Analysen er baseret på ungekriminalforsorgens registrerede overtrædelser af tilsyn og foranstaltninger. Vi har identificeret forløb, der burde have været indberettet, med udgangspunkt i bekendtgørelsens regler og ungekriminalforsorgens egen håndbog for sagsbehandling (interne retningslinjer). Opgørelsen af indberetninger er foretaget ud fra følgende kriterier:

- Der skal ske en indberetning efter 3. tilsyns- eller 4. kontrolovertrædelse.
- I forløb med både tilsyns- og kontrolovertrædelser skal indberetningen ske efter 4. samlede overtrædelse.
- Vi behandler flere overtrædelser inden for 7 dage som én overtrædelse. Det gør vi, fordi ungekriminalforsorgen kan vælge at behandle de 2 overtrædelser som én. Indgår der her både kontrol- og tilsynsovertrædelser, behandler vi dem som én kontrolovertrædelse.
- Genbehandles sagen i nævnet, nulstilles de eksisterende overtrædelser på sagen, og så skal der 3 eller 4 nye overtrædelser til, inden forløbet skal indberettes.
- Vi ser bort fra overtrædelser i undersøgelsens sidste 2 måneder, da en indberetning her potentielt kunne have fundet sted efter undersøgelsesperiodens ophør.

For perioden 1. januar 2019 - 29. oktober 2023 har vi i alt identificeret 605 forløb, som skulle indberettes ifølge ovenstående kriterier. Disse danner analysens population. Vi har kategoriseret et forløb som indberettet, hvis det blev indberettet én gang på et hvilket som helst tidspunkt i undersøgelsesperioden.

Kvalitetssikring

Denne undersøgelse er kvalitetssikret via vores interne procedurer for kvalitetssikring, som omfatter høring hos den reviderede samt ledelsesbehandling og sparring på forskellige tidspunkter i undersøgelsesforløbet med chefer og medarbejdere i Rigsrevisionen med relevante kompetencer.

Standarderne for offentlig revision

Revisionen er udført i overensstemmelse med standarderne for offentlig revision, herunder standarderne for større undersøgelser (SOR 3). Standarderne fastlægger, hvad brugerne og offentligheden kan forvente af revisionen, for at der er tale om en god faglig ydelse. Standarderne er baseret på de grundlæggende revisionsprincipper i rigsrevisionernes internationale standarder (ISSAI 100-999).